ŽIVOT
NÁŠHO
PÁNA A SPASITEĽA JEŽIŠA KRISTA

DĽA

SV. JÁNA.

ST. JOHN IN SLOVAK

furnished by
The Pacific Agency
AMERICAN BIBLE SOCIETY
224 McAllister St.
San Francisco.

Slovak
St John

ŽIVOT
NÁŠHO
PÁNA A SPASITEĽA
JEŽIŠA KRISTA

DĽA

SV. JÁNA.

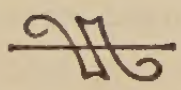

PRAHA
NÁKLADOM BRITICKEJ A ZAHRANIČNEJ
BIBLICKEJ SPOLOČNOSTI.
1922

Tlačou knihtlačiarne účastinárskej spoločnosti Pallas, Budapešť.
Made in Germany

EVANJELIUM
DĽA
SVÄTÉHO JÁNA.

KAPITOLA 1.

Večné slovo a Jánovo svedoctvo o ňom.

Na počiatku bolo Slovo, a to Slovo bolo u Boha,
a to Slovo bol Bôh. 2 To *Slovo* bolo na počiatku
u Boha. 3 Všetko je skrzeň učinené, a bez neho
nenie nič učinené, čo je učinené. 4 V ňom bol
život, a ten život bol svetlom ludí, 5 a to svetlo
svieti vo tme, a tma ho nezadržala. 6 Bol *istý* od
Boha poslaný človek, ktorému *bolo* meno Ján.
7 Ten prišiel na svedoctvo, aby svedčil o tom
svetle, aby všetci uverili skrze neho. 8 Nebol on
tým svetlom, ale *nato prišiel*, aby svedčil o tom
svetle. 9 *To* bolo to pravé svetlo, ktoré osvecuje
každého človeka, prichádzajúceho na svet. 10 Na
svete bol, a svet je skrze neho učinený, a svet ho
nepoznal! 11 Do svojho vlastného prišiel, a *jeho*
vlastní ho neprijali! 12 Ale všetkým, ktorí ho
prijali, dal právo byť deťmi Božími, tým, ktorí ve-
ria v jeho meno; 13 ktorí nie z krví, ani z vôle
tela, ani z vôle muža, ale z Boha splodení sú. 14 A
to Slovo stalo sa telom, a bývalo medzi nami, a
videli sme jeho slávu, slávu jako jednorodeného
od Otca — plný milosti a pravdy. 15 Ján svedčil
o ňom a volal: Toto je ten, o ktorom som pove-

dal: Ten, ktorý po mne prichádza, predbehol ma, lebo bol prvší odo mňa, 16 a z jeho plnosti sme my všetci vzali, a *to* milosť za milosť. 17 Lebo zákon je daný skrze Mojžiša; milosť a pravda stala sa skrze Ježiša Krista. 18 Boha nikto nikdy nevidel, *ale* jednorodený Syn, ktorý je v lone Otcovom, on vysvetlil.

Poso stvo jeruzalemských Židov u Jána.

19 A toto je to Jánovo svedoctvo, keď boli poslali k nemu Židia z Jeruzalema kňazov a levítov, aby sa ho opýtali: Kto si ty? 20 A vyznal a nezaprel, vyznal: Ja nie som Kristus. 21 A opýtali sa ho: *A* čo *si* teda? Či si [ty] Eliáš? A *on* povedal: Nie som. Či si ty ten prorok? A odvetil: Nie. 22 Vtedy mu povedali: *Nuž*, kto si *tedy?* Nech dáme odpoveď tým, ktorí nás poslali; čo hovoríš o sebe? 23 Riekol: Ja *som* hlas volajúceho na púšti: Spriamte cestu Pánovu! jako povedal prorok Izaiáš. 24 A poslaní boli z farizeov 25 a opýtali sa ho: Čo že tedy krstíš, ak si ty nie Kristus, ani Eliáš, ani ten prorok? 26 *A* Ján im povedal: Ja krstím vodou, ale medzi vami stojí, ktorého vy neznáte; 27 to je ten, ktorý po mne prichádza *a* predbehol ma, ktorému som ja nie hoden rozviazať remienok *na* jeho obuvi. 28 To sa stalo v Betabáre za Jordánom, kde Ján krstil.

Bäránok Boží a jako ho poznal Ján.

29 Nasledujúci deň videl Ján Ježiša, že ide k nemu, a povedal: Hľa, Bäránok Boží, ktorý sníma hriech sveta! 30 To je ten, o ktorom som ja povedal: Za mnou ide muž, ktorý ma predbehol, lebo bol prvší odo mňa. 31 A ja som ho neznal, ale aby bol zjavený Izraelovi, preto som ja prišiel krstiac vodou. 32 A Ján svedčil *a* hovoril: Videl

som Ducha, sostupujúceho s neba jakoby holubicu,
a zostal na ňom. 33 A ja som ho nepoznal, ale
ten, ktorý ma poslal krstiť vodou, mi povedal: Na
koho uvidíš sostupovať Ducha, a že zostáva na
ňom, to je on, ktorý krstí Duchom Svätým. 34 A ja
som videl a dal svedoctvo, že to je ten Syn Boží.

Dvaja Jánovi učeníci idú za Ježišom. Andrej privedie k nemu Petra.

35 Nasledujúci deň zase stál Ján i dvaja z jeho
učeníkov 36 a pozrúc na Ježiša, prechádzajúceho
sa, rečie: Hľa, Bäránok Boží! 37 A počuli ho *to*
vraveť tí dvaja učeníci a šli za Ježišom. 38 A
Ježiš obrátiac sa a vidiac ich, že idú *za ním*, po-
vedal im: 39 Čo hľadáte? A oni mu povedali:
Rabbi (čo znamená preložene: Učiteľu), kde bý-
vaš? 40 *A on* im povedal: Poďte a vidzte! Tak
prišli a videli, kde býva, a zostali u neho v ten deň;
a bolo asi desať hodín. 41 *A* jeden z tých dvoch,
ktorí *to* počuli od Jána a šli za *Ježišom*, bol An-
drej, brat Šimonov Petrov. 42 Ten našiel najprv
svojho vlastného brata, Šimona, a povedal mu:
Našli sme Messiáša (čo znamená preložene: Kri-
stus *čiže Pomazaný)*. 43 A priviedol ho k Ježišovi.
A Ježiš pozrúc na neho povedal: Ty si Šimon, syn
Jonášov; ty sa budeš volať Kéfaš (čo znamená v
prieklade: Peter *čiže Skala)*.

Pán najde Filipa, Filip Natanaela.

44 *A zase* nasledujúci deň chcel Ježiš výsť do
Galilee a našiel Filipa a povedal mu: Poď za
mnou! 45 A Filip bol z Betsaidy, z mesta Andre-
jovho a Petrovho. 46 *A* Filip našiel Natanaela a
povedal mu: Našli sme toho, o ktorom písal Moj-
žiš v zákone a proroci, Ježiša, syna Jozefovho, z
Nazareta. 47 A Natanael mu povedal: Z Nazareta

že môže byť niečo dobrého? Filip mu povedal: Poď a vidz! 48 *Potom* videl Ježiš Natanaela, že ide k nemu, a povedal o ňom: Hľa, skutočne izraelita, v ktorom niet falši. 49 *A* Natanael mu povedal: Odkiaľ ma znáš? A Ježiš mu povedal: Prv ako ťa Filip zavolal, keď si bol pod tým fíkom, videl som ťa. 50 *Na to* mu povedal Natanael: Rabbi, Ty si ten Syn Boží! Ty si ten kráľ izraelský! 51 A Ježiš mu odvetil: Preto, že som ti povedal: Videl som ťa pod tým fíkom, veríš? Väčšie *veci* nad to uvidíš. A *ďalej* mu povedal: Ameň, ameň vám hovorím, že odteraz uvidíte nebe otvorené a anjelov Božích vztupovať a sostupovať na Syna človeka.

KAPITOLA 2.

Svatba v Káne Galilejskej.

A na tretí deň bola svatba v Káne Galilejskej, a bola tam matka Ježišova. 2 A pozvaný bol na svatbu i Ježiš i jeho učeníci. 3 A keď *im* nedostačovalo víno, povedala Ježišovi jeho matka: Vína nemajú. 4 A Ježiš jej povedal: Čo mám s tebou, ženo? Ešte neprišla moja hodina. 5 *Potom* povedala jeho matka obsluhovačom: Keby vám čokoľvek povedal, urobte! 6 A stálo tam, dľa židovského očisťovania, šesť kamenných nádob na vodu, do ktorých sa zmestilo po dve alebo po tri miery. 7 A Ježiš im povedal: Naplňte nádoby vodou! A naplnili ich až po vrch. 8 A *potom* im povedal: Teraz nalievajte a noste starosvatovi. A zaniesli. 9 A jako ochutnal starosvat vodu, ktorá sa bola na víno obrátila — a nevedel odkial je, ale obsluhovači, ktorí nalievali vodu, vedeli, — zavolal ženícha 10 a povedal mu: Každý človek predkladáva najprv dobré víno, a keď sa *hostia* napijú, potom to, ktoré je podlejšie; *ale* ty si za-

choval dobré víno až doteraz. 11 Tento počiatok
divov učinil Ježiš v Káne Galilejskej a zjavil
svoju slávu, a uverili v neho jeho učeníci. 12 Po-
tom sišiel do Kafarnaum, on, jeho matka, jeho
bratia i jeho učeníci, a zostali tam za nie
mnoho dní.

Pán čistí chrám.

13 A bola blízko židovská Veliká noc, a Ježiš
odišiel hore do Jeruzalema 14 a našiel v chráme
predavačov volov, oviec a holubov a peňazomen-
cov *tam* sediacich 15 a upletúc zo šarinových mo-
túzov bič vyhnal všetkých z chrámu, i ovce i voly,
i peňazomencom povysýpal peniaze a *ich* stoly
poprevracal 16 a tým, ktorí holuby predávali,
povedal: Odneste to odtiaľto! Nerobte z domu
môjho Otca tržnicu! 17 *Tu* rozpamätali sa jeho
učeníci, že je napísané: Horlivosť za tvoj dom ma
zožiera. 18 Vtedy mu povedali Židia: Aké zna-
menie nám ukážeš, že toto činíš? 19 A Ježiš im
odvetil: Sborte tento chrám, a za tri dni ho vy-
stavím. 20 Vtedy povedali Židia: Štyridsatšesť
rokov stavali tento chrám, a ty ho za tri dni vy-
stavíš? 21 Ale on hovoril o chráme svojho tela.
22 A *potom*, keď vstal z mrtvých, rozpamätali sa
jeho učeníci, že im to bol povedal, a uverili písmu
i slovu, ktoré povedal Ježiš. 23 A za jeho pobytu
v Jeruzaleme na Velikú noc, na ten sviatok, ich
mnoho uverilo v jeho meno vidiac jeho divy, ktoré
činil. 24 Ale Ježiš sa im nezdôveril, preto že on
znal všetkých 25 a že nepotreboval, aby *mu*
niekto vydal svedoctvo o človeku, lebo on vedel,
čo bolo v *ktorom* človeku.

KAPITOLA 3.

Pánov rozhovor s Nikodémom.

A bol *istý* človek z farizeov, menom Nikodém,
knieža židovské. 2 Ten prišiel k Ježišovi v
noci a povedal mu: Rabbi, vieme, že si *ty* od Boha
prišlý učiteľ, lebo nikto nemôže činiť divy, ktoré
ty činíš, keby s ním nebol Bôh. — 3 A Ježiš mu
odvetil: Ameň, ameň ti hovorím, že nenarodí-li sa
niekto znova, nemôže videť kráľovstvo Božie.
4 *A* Nikodém mu povedal: Ako sa môže narodiť
človek súc starý? Či môže *azda* po druhé vnísť
do života svojej matky a narodiť sa? 5 Ježiš *mu*
odpovedal: Ameň, ameň ti hovorím, že nenarodí-li
sa niekto z vody a z ducha, nemôže vnísť do krá-
ľovstva Božieho. 6 Čo sa narodilo z tela, je telo,
a čo sa narodilo z ducha, je duch. 7 Nediv sa, že
som ti povedal: Musíte sa narodiť z nova. 8 Ve-
tor, kde chce, tam veje, a jeho hlas *síce* počuješ,
ale nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide; tak je *to*
s každým, kto sa narodil z Ducha. 9 A Nikodém mu
povedal: Ako sa to môže stať? 10 A Ježiš mu
odvetil: *Veď* si ty učiteľ Izraelov a to neznáš?
11 Ameň, ameň ti hovorím, že čo vieme, hovoríme,
a čo sme videli, svedčíme, ale neprijímate nášho
svedoctva. 12 Neveríte-li, keď som vám povedal
zemské *veci*, jako *potom* uveríte, poviem-li vám
nebeské?! 13 A nikto nevztúpil do neba, iba ten,
ktorý sostúpil z neba — Syn človeka, ktorý bol
v nebi. 14 A jako Mojžiš povýšil hada na púšti,
tak musí byť povýšený Syn človeka, 25 aby každý,
kto verí v neho, nezahynul, ale mal život večný.
16 Lebo tak miloval Bôh svet, že svojho jednoro-
deného Syna dal, aby každý, kto verí v neho, ne-
zahynul, ale mal život večný. 17 Lebo neposlal

Bôh na svet svojho Syna, aby súdil svet, ale aby
bol svet zachránený skrze neho. 18 Kto verí v
neho, ne*bude od*súdený, ale kto neverí, už je od-
súdený, lebo neuveril v meno jednorodeného Syna
Božieho. 19 A to je ten súd, že svetlo prišlo na
svet, ale ľudia viac milovali tmu jako svetlo, lebo
ich skutky boly zlé. 20 Lebo každý, kto zle robí,
nenávidí svetlo a neide k svetlu, aby neboly tre-
stané jeho skutky. 21 Ale kto činí pravdu, ide k
svetlu, aby zjavené boly jeho skutky, že sú v
Bohu vykonané.

Ján upravuje svojich žiarlivých učeníkov a zase svedčí o Pánovi.

22 Potom prišiel Ježiš i jeho učeníci do zemi
judskej a tam sa zdržoval s nimi a krstil. 23 A
krstil i Ján v Enon, blízko Sálem, lebo tam bolo
mnoho vody, a prichádzali *ta* a krstili sa. 24 Lebo
Ján nebol ešte zatvorený. 25 Vtedy vzniknul
spor *medzi niektorými* z učeníkov Jánových so
Židmi o očisťovanie. 26 A prišli k Jánovi a pove-
dali mu: Rabbi, hľa, ten, ktorý bol s tebou za Jor-
dánom, ktorému si ty vydal svedoctvo, *tiež* krstí,
a všetci idú k nemu. 27 A Ján odvetil: Človek *si*
nemôže nič vziať, keby mu nebolo dané z neba.
28 Vy sami ste mi svedkovia, že som povedal:
Ja nie som Kristus, ale že som poslaný pred ním.
29 Ten, ktorý má nevestu, je ženích, a priateľ že-
níchov, ktorý *tam* stojí a počuje ho, veľmi sa
raduje hlasu ženícha. Nuž táto moja radosť sa
naplnila. 30 On musí riasť a ja sa menšiť.
31 Ten, ktorý s hora prichádza, je nad všetkých.
Kto je zo zemi, je zemský a hovorí zemské *veci*;
ten, ktorý prichádza z neba, je nad všetkých.
32 a čo videl a počul, to svedčí, ale jeho svedoctva

nikto neprijíma. 33 Kto prijal jeho svedoctvo,
ten spečatil, že Bôh je pravdivý. 34 Lebo ten,
ktorého Bôh poslal, hovorí slová Božie; lebo Bôh
nedáva mierou Ducha. 35 Otec miluje Syna a
všetko dal do jeho ruky. 36 Kto verí v Syna, má
život večný; ale kto nenie *vo viere* poslušný Sy-
novi, neuzre života, ale hnev Boží zostáva na ňom.

KAPITOLA 4.

Samaritánka.

A jako poznal Pán, že počuli farizeovia, že Ježiš
činí viac učeníkov ako Ján a *že* krstí, — 2 tre-
bárs sám Ježiš nekrstil, ale jeho učeníci — 3 opu-
stil Judsko a odišiel zase do Galilee. 4 A musel
ísť cez Samáriu. 5 A prišiel do mesta samár-
skeho, zvaného Sichar, blízko pozemku, ktorý bol
dal Jakob Jozefovi, svojmu synovi. 6 A bola tam
studňa Jakobova. Ježiš tedy, *súc* unávený z cesty,
sadol si takto na studňu, *a* bolo asi šesť hodín.
7 *Vtedy* prišla *istá* žena zo Samárie nabrať vody.
A Ježiš jej povedal: Daj sa mi napiť! 8 Lebo
jeho učeníci boli odišli do mesta nakúpiť potravy.
9 Vtedy mu povedala žena, tá Samaritánka: Jako
je to, že ty súc Žid žiadaš odo mňa piť, od ženy
Samaritánky? (Lebo neobcujú Židia so Samari-
tánmi). 10 A Ježiš jej povedal: Keby si znala ten
dar Boží a kto je to, ktorý ti hovorí: Daj sa mi
napiť! ty by si jeho bola prosila, a bol by ti dal
vody živej. 11 *A* žena mu povedala: Pane, *veď*
ani vedra nemáš, a studňa je hlboká, zkadiaľ že
máš tú živú vodu? 12 Či si ty väčší jako náš
otec Jakob, ktorý nám dal studňu a sám z nej pil
i jeho synovia i jeho dobytok? 13 A Ježiš jej
odvetil: Každý, kto pije z tejto vody, bude zase
smädneť; 14 ale kto sa napije vody, ktorú mu

ja dám, ten nebude smädneť na veky; ale voda, ktorú mu dám, obráti sa v ňom na prameň vody, prúdiacej sa do života večného. 15 *A* žena mu povedala: Pane, daj mi tej vody, aby som nesmädnela, ani *nemusela* sem chodiť *a* čerpať. 16 Na to jej povedal Ježiš: Choď, zavolaj svojho muža a príď sem! 17 *A* žena mu odpovedala: Nemám muža. *A* Ježiš jej povedal: Dobre si povedala, že vraj nemám muža, 18 lebo si mala päť mužov, *a* ktorého máš teraz, nie je tvoj muž. To si povedala pravdu. 19 *Vtedy* mu riekla žena: Pane, vidím, že si ty prorok. 20 Naši otcovia sa modlievali na tomto vrchu, a vy hovoríte, že v Jeruzaleme je miesto, kde sa náleží modliť. 21 A Ježiš jej povedal: Ver mi, ženo, že ide hodina, keď ani na tomto vrchu, ani v Jeruzaleme nebudete sa modliť Otcovi. 22 Vy sa modlíte a neviete, čomu; my sa modlíme a vieme, čomu, lebo spása je zo Židov. 23 Ale ide hodina a teraz je, keď praví modlitebníci modliť sa budú Otcovi v duchu a v pravde, lebo aj Otec hľadá takých modlitebníkov, ktorí by sa mu tak modlili. 24 Bóh je duch, a tí, ktorí sa mu modlia, musia sa modliť v duchu a v pravde. 25 *A* žena mu povedala: Viem, že príde Messiáš (ktorý sa zove Kristus). Keď ten príde, ten nám oznámi všetko. 26 A Ježiš jej povedal: Ja som to, ktorý s tebou hovorím. 27 A v tom prišli jeho učeníci a divili sa, že so ženou hovoril. Avšak žiaden nepovedal: Na čo sa pýtaš? alebo: Čo s ňou hovoríš? 28 Vtedy nechala žena svoje vedro a odišla do mesta a povedala tam ľuďom: 39 Poďte videť človeka, ktorý mi povedal všetko, čo som *po*robila, či to nenie Kristus. 30 Vtedy vyšli z mesta a *pri*šli k nemu.

Pánov pokrm. Len žať.

31 A medzi tým ho boli prosili učeníci a hovorili: Rabbi, jedz! 32 Ale on im povedal: Ja mám
na jedenie pokrm, o ktorom vy neviete. 33 Vtedy
hovorili učeníci jeden druhému: Či mu snáď niekto
doniesol jesť? 34 *Ale* Ježiš im povedal: Mojím
pokrmom je, aby som činil vôľu toho, ktorý ma
poslal, a dokonal jeho dielo. 35 Či vy nehovoríte,
že ešte štyri mesiace, a príde žatva? Hľa, hovorím
vám, pozdvihnite oči a podívajte sa na krajiny,
že sa už belejú, len žať. 36 A ten, kto žne, bere
plat a shromažďuje úrodu do života večného, aby
sa spolu radovali, ten, kto seje, i ten, kto žne.
37 Lebo v tomto *prípade* je to istotná pravda, že
iný je, kto seje, a iný, kto žne. 38 Ja som vás
poslal žať, *okolo* čoho ste vy nepracovali; druhí
pracovali, a vy ste vstúpili do ich práce.

Pánov pobyt u Samaritánov a jeho odchod do Galilee.

39 A z toho mesta ich mnoho, tých Samaritá-
nov, uverilo v neho pre reč tej ženy, ktorá sved-
čila, vraj všetko mi povedal, čo som *po*robila.
40 Keď tedy prišli k nemu Samaritáni, prosili ho,
žeby zostal u nich. A zostal tam dva dni. 41 A o
veľa viac ich uverilo pre jeho vlastné slovo, 42 a
žene hovorili: Už viac neveríme pre tvoju reč,
lebo sami sme počuli a vieme, že toto je skutočne
ten Spasiteľ sveta, Kristus. 43 A po *uplynutí* tých
dvoch dní vyšiel odtiaľ a odišiel do Galilee, 44 lebo
sám Ježiš sa vyslovil, že prorok nemá vážnosti
vo svojom domove. 45 A keď prišiel do Galilee,
prijali ho Galileania, ktorí boli videli všetko, čo
činil v Jeruzaleme v ten sviatok, lebo aj oni boli
prišli na ten sviatok.

Kráľovský úradník a jeho nemocný syn.

46 Tak zase prišiel Ježiš do Kány Galilejskej,
kde bol učinil z vody víno. A bol istý kráľovský
úradník, ktorého syn bol chorý v Kafarnaum.
47 Ten, keď počul, že Ježiš prišiel z Judska do
Galilee, odišiel k nemu a prosil ho, že by sišiel a
uzdravil jeho syna, lebo sa blížil smrti. 48 A Je-
žiš mu povedal: Neuvidíte-li divov a zázrakov,
neuveríte. 49 *A* kráľovský *úradník* mu povedal:
Pane, sídi prv, ako zomre moje dieťa. 50 Ježiš
mu riekol: Choď, tvoj syn žije. A človek uveril
slovu, ktoré mu povedal Ježiš, a šiel. 51 A keď
už šiel *zpät*, dolu *do Kafarnaum*, stretli sa s ním
jeho sluhovia a oznamovali *mu*: Tvoj syn žije.
52 Vtedy sa dovedal od nich na hodinu, odkedy
mu bolo lepšie. A povedali mu: Včera o siedmej
hodine ho opustila horúčka. 53 Vtedy poznal
otec, že *to bolo* v hodinu, v ktorú mu povedal Je-
žiš: Tvoj syn žije. A uveril on i celý jeho dom.
54 To učinil Ježiš zase druhý div príduc z Judska
do Galilee.

KAPITOLA 5.

Pán uzdraví v sobotu nemocného v Bethesde. Židia ho preto prenasledujú.

Potom bol židovský sviatok, a Ježiš išiel hore do
Jeruzalema. 2 A je v Jeruzaleme pri *takzva-*
nom Ovčom rybníku *dom*, ktorý sa volá židovsky
Bethesda a má pätoro sieni, 3 kde ležalo *vtedy*
veliké množstvo nemocných: slepých, kulhavých,
vyschlých, očakávajúcich hnutie vody. 4 Lebo
anjel Pánov sostupovával svojím časom do ryb-
níka a hýbaval vodu, a kto *ta* najprv vnišiel po
pohýbaní vody, ozdravel, nech bol postihnutý ja-
kýmkoľvek neduhom. 5 A bol tam istý človek,

ktorý bol tridsaťosem rokov nemocný. 6 Keď toho
videl Ježiš ležať a poznal, že je už dávno *chorý*,
povedal mu: Či chceš byť zdravý? 7 *A* chorý mu
povedal: Pane, nemám človeka, ktorý by ma, keď
sa pohýbe voda, dopravil do rybníka; ale kým ja
idem, iný predo mnou schádza. 8 *Vtedy* mu riekol
Ježiš: Vstaň, vezmi svoje ležisko a choď! 9 A
človek hneď ozdravel, vzal svoje ležisko a chodil.
A bolo to v sobotu. 10 Preto hovorili Židia uzdra-
venému: Je sobota, nepatrí sa ti nosiť ležisko.
11 A on im odvetil: Ten, ktorý ma uzdravil, mi
povedal: Vezmi svoje ležisko a choď! 12 A opý-
tali sa ho: *A* kto je ten človek, ktorý ti povedal:
Vezmi svoje ležisko a choď? 13 Ale uzdravený
nevedel, kto je, lebo Ježiš sa bol vzdialil ztade za
zástupu, ktorý bol na tom mieste. 14 Potom ho
našiel Ježiš v chráme a povedal mu: Hľaď, ozdra-
vel si; nikdy viac nehreš, aby sa ti niečo horšie
nestalo! 15 *A* človek odišiel a povedal Židom, že
je to Ježiš, ktorý ho uzdravil. 16 A preto prenasle-
dovali Židia Ježiša a hľadali ho zabiť, že to učinil
v sobotu.

Ježiš — Syn Boží. Má právo i súdiť i mrtvých oživiť.
Dvojaké vzkriesenie.

17 A Ježiš im odpovedal: Môj Otec až doteraz
pracuje, i ja pracujem. 18 Preto ho Židia ešte
viac hľadali zabiť, že nie len že rušil sobotu,
ale i Boha volal svojím otcom robiac sa rovným
Bohu. 19 Vtedy im povedal Ježiš: Ameň, ameň
vám hovorím, že Syn nemôže nič sám od seba
činiť, iba to, čo vidí činiť svojho Otca, lebo čo-
koľvek on číni, to podobne činí aj Syn; 20 lebo
Otec má rád Syna a ukazuje mu všetko, čo
sám činí. A *ešte* väčšie skutky mu ukáže,

aby ste sa vy divili. 21 Lebo jako Otec kriesi
mrtvých a oživuje, tak i Syn, ktorých chce, oži-
vuje. 22 Lebo Otec ani nikoho nesúdi, ale všetok
súd dal Synovi, 23 aby všetci ctili Syna, jako
ctia Otca. Kto nectí Syna, nectí Otca, ktorý ho po-
slal. 24 Ameň, ameň vám hovorím, že kto počuje
moje slová a verí tomu, ktorý ma poslal, má život
večný a nepríde na súd, ale prešiel zo smrti do
života. 25 Ameň, ameň vám hovorím, že príde
hodina a teraz je, keď mrtví počujú hlas Syna Bo-
žieho, a ktorí počujú, budú žiť. 26 Lebo jako má
Otec život sám v sebe, tak dal i Synovi, aby mal
život sám v sebe. 27 A dal mu plnomoc i súd ko-
nať, preto že je Syn človeka. 28 Nedivte sa tomu,
lebo príde hodina, v ktorú všetci, ktorí *sú* v hro-
boch, počujú jeho hlas, 29 a výdu, ktorí dobre
činili, na vzkriesenie života, ale ktorí zle robili,
na vzkriesenie súdu. 30 Nemôžem ja nič sám
od seba činiť. Ako počujem, *tak* súdim, a môj súd
je spravedlivý, lebo nehľadám svojej vôle, ale
vôľu toho, ktorý ma poslal, Otcovu.

Poslanie Pána Ježiša je všeliak osvedčené. Židia ho neprijímajú pre svoju chválybažnosť a pre neveru.

31 Svedčím-li ja sám o sebe, moje svedoctvo je
nie pravdivé; 32 iný je, kto svedčí o mne, a viem,
že je to pravdivé svedoctvo, ktoré svedčí o mne.
33 Vy ste boli poslali k Jánovi, a vydal pravde
svedoctvo. 34 A však ja neprijímam svedoctva
od človeka, ale to hovorím, aby ste vy boli zachrá-
není. 35 On bol sviecou horiacou, a vy ste sa chceli
na chvíľu pokochať v jeho svetle. 36 Ale ja mám
väčšie svedoctvo nad Jánovo, lebo skutky, ktoré
mi dal Otec, aby som ich vykonal, samé tie skutky,
ktoré činím, svedčia o mne, že ma poslal Otec.

37 I sám Otec, ktorý ma poslal, vydal svedoctvo o
mne, *ale* vy ste nikdy nepočuli jeho hlasu, ani jeho
tvárnosti nevideli, 38 a jeho slova nemáte v sebe
zostávajúceho, lebo tomu, ktorého on poslal, vy
neveríte. 39 *Veď* zpytuj[e]te písma, lebo vy sa
domnievate, že v nich máte život večný, a ony
svedčia o mne. 40 Ale nechcete prísť ku mne,
aby ste mali život. 41 Chvály od ľudí neprijímam,
42 ale poznal som vás, že lásky Božej nemáte v
sebe. 43 Ja som prišiel v mene svojho Otca, a
neprijímate ma; keby prišiel iný v svojom vlast-
nom mene, toho príjmete. 44 Jako vy môžete u-
veriť, keď chválu jedni od druhých prijímate a
chvály od samého Boha nehľadáte?! 45 Nedo-
mnievajte sa, že ja budem na vás žalovať u Otca;
jesto, kto by na vás žaloval — Mojžiš, v ktorom
vy nádej skladáte. 46 Lebo keby ste Mojžišovi
verili, verili by ste *i* mne, lebo on o mne písal.
47 Ale keď jeho písmam neveríte, jako *potom* mo-
jim slovám uveríte?

KAPITOLA 6.

Pán nasýti päťtisícový zástup a odopre byť ich králom.

Potom odišiel Ježiš za Galilejské *čiže* Tiberiadské
more. 2 A šiel za ním veliký zástup, lebo vi-
deli jeho divy, ktoré činil pri nemocných. 3 A
Ježiš vyšiel na vrch a tam si sadol so svojimi
učeníkmi. 4 A bola blízko Veliká noc, židovský
sviatok. 5 A keď pozdvihol Ježiš oči a videl, že
ide k nemu veliký zástup, povedal Filipovi: Kde
nakúpime *toľko* chleba, aby *sa* títo *na*jedli? 6 Ale
to povedal, aby ho zkusil, lebo *veď* on vedel, čo má
urobiť. 7 *A* Filip mu povedal: Za dvesto denárov
chleba im nebude dosť, aby každý z nich dostal
čo len kúsok. 8 A jeden z jeho učeníkov, Andrej,

brat Šimonov Petrov, mu povedal: 9 Je tu chlapček, ktorý má päť jačmenných chlebov a dve rybky, ale čože je to pre toľkých! 10 A Ježiš povedal: Povedzte ľuďom, aby si posadali. A bolo na tom mieste veľa trávy. Vtedy posadali si mužovia počtom asi päťtisíc. 11 A Ježiš vzal chleby a poďakujúc rozdával učeníkom a učeníci sediacim, *a* podobne aj z rybiek, koľko *len* chceli. 12 A keď sa nasýtili, povedal svojim učeníkom: Soberte zvýšené kúsky, nech nič nezhynie! 13 A sobrali a naplnili dvanásť košov kúskami z tých päť jačmenných chlebov, ktoré sa zvýšily tým, ktorí jedli. 14 Vtedy ľudia, vidiac div, ktorý učinil Ježiš, hovorili: Toto je skutočne ten prorok, ktorý mal prísť na svet. 15 A tak keď zbadal Ježiš, že majú *v úmysle* prísť a *nasilu* ho schytiť, aby ho učinili kráľom, ušiel zase na vrch, len on samotný.

Pán chodí po mori.

16 A keď sa zvečerilo, sišli jeho učeníci k moru 17 a vníduc do lodi plavili sa na druhú stranu mora, do Kafarnaum. A už sa bolo *i* zotmelo, a Ježiš ešte nebol prišiel za nimi, 18 a more, poneváč dul veliký vetor, sa búrilo. 19 A odplaviac sa asi dvadsaťpäť alebo tridsať honov videli Ježiša chodiť po mori a blížiť sa k lodi a báli sa. 20 A on im povedal: Ja som, nebojte sa! 21 A *potom* ho *už* chceli vziať na loď, a hneď bola loď pri zemi, kam sa plavili.

Zástup hľadá Ježiša idúc za pokrmom, ktorý hynie.

22 *Potom v* nasledujúci deň zástup, ktorý bol stál za morom *a* videl, že tam nebolo žiadnej druhej lodi, okrem tej jednej, do ktorej boli vnišli jeho učeníci, a že Ježiš nebol vnišiel do lodi so svojimi učeníkmi, ale že jeho učeníci boli sami odišli,— 23 a

prišly druhé lodi od Tiberiady blízko miesta, kde
boli jedli ten chlieb, keď to Pán ďakoval — 24 keď
tedy videl zástup, že tam niet Ježiša, ani jeho uče-
níkov, posadali aj oni do tých lodí a prišli do Ka-
farnaum hľadajúc Ježiša. 25 A keď ho našli za
morom, povedali mu: Rabbi, kedy si sem prišiel?
26 *Ale* Ježiš im odvetil: Ameň, ameň vám hovo-
rím, že nehľadáte ma preto, že ste videli divy,
ale že ste jedli z tých chlebov a nasýtili ste sa.
27 Pracujte nie *o* pokrm, ktorý hynie, ale *o* pokrm,
ktorý zostáva do večného života, ktorý vám dá
Syn človeka, lebo toho spečatil Otec, Bôh. 28 Vtedy
mu povedali: Čo máme činiť, aby sme konali dielo
Božie? 29 A Ježiš im povedal: To je to dielo
Božie, aby ste verili v toho, ktorého on poslal.

Mana. Ježiš chlebom života. Vôľa Otcova. Spor so Židmi.

30 Vtedy mu povedali: Jaké znamenie ty tedy
činíš, aby sme videli a uverili ti? Čo robíš? 31 Naši
otcovia jedli na púšti manu, jako je napísané:
Chlieb z neba im dal jesť. 32 Na to im povedal
Ježiš: Ameň, ameň vám hovorím, že nedal vám
chlieb z neba Mojžiš, ale môj Otec vám dáva ten
pravý chlieb z neba, 33 lebo tým Božím chlebom
je ten, ktorý sostupuje z neba a dáva svetu život.
34 Vtedy mu povedali: Pane, vždy nám dávaj toho
chleba. 35 Ježiš im povedal: Ja som tým chle-
bom života; kto príde ku mne, nebude nikdy la-
čneť, a kto verí vo mňa, nebude nikdy smädneť.
36 Ale povedal som vám, že ste [ma] aj videli, aj
neveríte. 37 Všetko, čo mi dáva Otec, príde ku
mne, a toho, kto príde ku mne, nevystrčím von.
38 Lebo nesostúpil som z neba *nato*, aby som činil
svoju vôľu, ale vôľu toho, ktorý ma poslal. 39 A
vôľa toho, ktorý ma poslal. Otcova, je, aby som

ničoho neztratil z toho, čo mi dal, ale aby som to
vzkriesil v ten posledný deň. 40 Lebo to je vôľa
[môjho Otcova], ktorý ma poslal, aby každý, kto
vidí Syna a verí v neho, mal večný život, a ja ho
vzkriesim v posledný deň. 41 Vtedy šomrali na
neho Židia, že povedal: Ja som tým chlebom, so-
stúpivším z neba, 42 a hovorili: Či toto nenie
Ježiš, syn Jozefov, ktorého otca i matku my zná-
me? Jako tedy [tento] hovorí, sostúpil som vraj
z neba? 43 Vtedy im odvetil Ježiš: Nešomrite
medzi sebou! 44 Nikto nemôže prísť ku mne, iba
jestli by ho pritiahol Otec, ktorý ma poslal, a ja
ho vzkriesim v posledný deň. 45 Je napísané v
prorokoch: A všetci budú učení *od* Boha. Každý
tedy, kto počul od Otca a naučil sa, ide ku mne.
46 Nie že by niekto bol videl Otca, okrem toho,
ktorý je od Boha, ten videl Otca. 47 Ameň, ameň
vám hovorím, že kto verí vo mňa, ma večný život.
48 Ja som tým chlebom života. 49 Vaši otcovia
jedli na púšti manu a pomreli, 50 *ale* toto je ten
chlieb, ktorý sostupuje z neba, aby z neho jedol
človek a nezomrel. 51 Ja som tým živým chle-
bom, sostúpivším z neba. Jie-li niekto z to-
hoto chleba, žiť bude na veky. A chlieb, ktorý ja
dám, je moje telo, ktoré ja dám za život sveta.
52 Vtedy dohadovali sa Židia medzi sebou a ho-
vorili: Jako nám tento môže dať jesť telo? 53 A
Ježiš im povedal: Ameň, ameň vám hovorím, že
nebudete-li jesť tela Syna človeka a piť jeho krvi,
nemáte v sebe života. 54 Kto jie moje telo a pije
moju krv, má večný život, a ja ho vzkriesim v
posledný deň. 55 Lebo moje telo je pravdivý po-
krm a moja krv pravdivý nápoj. 56 Kto jie moje
telo a pije moju krv, zostáva vo mne a ja v ňom.

57 Ako mňa poslal ten živý Otec, a *jako* ja žijem
skrze Otca, *tak* i ten, kto mňa jie, žiť bude skrze
mňa. 58 To je ten z neba sostúpivší chlieb, nie
ako čo vaši otcovia jedli manu a pomreli. Kto jie
tento chlieb, žiť bude na veky.

Mnohí učeníci odídu od Pána Ježiša. Svedoctvo Petrovo.

59 To povedal v synagóge učiac v Kafarnaum.
60 Vtedy mnohí z jeho učeníkov, počujúc to, po-
vedali: To je tvrdá reč; kto ju môže počúvať!?
61 Ale Ježiš vediac sám v sebe, že preto repcú
jeho učeníci, povedal im: To vás pohoršuje? 62 A
keby ste videli Syna človeka vztupovať ta, kde
bol prv, *čo potom?* 63 Duch je, ktorý oživuje;
telo nič neosoží. Slová, ktoré vám ja hovorím, sú
duch, a sú život; 64 ale sú niektorí z vás, ktorí
neveria. Lebo Ježiš vedel hneď od počiatku, ktorí
sú to, ktorí neveria, a kto ho má zradiť. 65 A vra-
vel: Preto som vám povedal, že nikto nemôže prísť
ku mne, iba jestli by mu *to* bolo dané od môjho
Otca. 66 Od tej chvíle odišli mnohí z jeho uče-
níkov nazad a nechodili viac s ním. 67 Vtedy
povedal Ježiš tým dvanástim: Či snáď i vy chcete
odísť? 68 A Šimon Peter mu povedal: Pane, ku
komu pôjdeme? Slová večného života máš; 69 a
my sme uverili a poznali, že si Ty Kristus, ten
Syn Boha živého. 70 *A* Ježiš im odvetil: Či som
si ja vás dvanástich nevyvolil? A jeden z vás je
diabol. A *tým* myslel Judáša, *syna* Šimona Iška-
riotského, lebo ten ho mal zradiť, ktorý bol jeden
z tých dvanástich.

KAPITOLA 7.

Pán ide potajomky na sviatok.

Potom chodil Ježiš po Galilei, lebo nechcel cho-
diť po Judsku, preto že ho Židia hľadali zabiť.

2 A bol blízko židovský sviatok, slávnosť stánov.
3 A jeho bratia mu povedali: Odíď odtiaľto a choď
do Judska, aby aj tvoji učeníci videli skutky,
ktoré činíš. 4 Lebo veď nikto ničoho nerobí skryte
a chce sa sám verejnosti ukázať. Ak *tedy* činíš
také veci, zjav sa svetu. 5 Lebo ani jeho bratia
neverili v neho. 6 Vtedy im povedal Ježiš: Môj
čas tu ešte nenie, ale váš čas je vždycky hotový.
7 Vás nemôže svet nenávideť, ale mňa nenávidí,
lebo ja svedčím o ňom, že jeho skutky sú zlé.
8 Vy choďte na sviatok, ja ešte nepôjdem na
tento sviatok, lebo môj čas sa ešte nenaplnil. 9 A povediac im to zostal v Galilei.
Ale jako odišli jeho bratia na sviatok, vtedy odišiel aj on, *avšak* nie zjavne, ale potajomky. 11 Vtedy
ho hľadali Židia v ten sviatok a hovorili: Kde že
je ten? 12 A bolo o ňom veľa vravy v zástupoch,
a jedni hovorili, že je dobrý, a druhí zase, že nie,
ale vraj svádza zástup. 13 No, z bázne pred
Židmi o ňom nikto verejne nehovoril.

Pán učí verejne. Jeho učenie. Obriezka v sobotu.

14 A keď už bolo stred sviatku, odišiel Ježiš
do chrámu a učil. 15 Vtedy sa divili Židia *a* hovorili: Jako tento zná písma, bez toho, žeby sa bol
učil? 16 Na to im odpovedal Ježiš: Môje učenie
nenie *učenie* moje, ale toho, ktorý ma poslal. 17 Akby
niekto chcel činiť jeho vôľu, ten bude vedeť rozoznať, či je to učenie z Boha, alebo či ja sám od seba
hovorím. 18 Kto sám od seba hovorí, hľadá svoju
vlastnú chválu, ale kto hľadá chvály toho, ktorý
ho poslal, ten je pravdivý, a neprávosti v ňom
niet. 19 Či vám Mojžiš nevydal zákon? A nikto
z vás neplní zákona. Prečo ma hľadáte zavraždiť?
20 A zástup mu povedal: Démona máš, kto ťa

hľadá zavraždiť? 21 *A* Ježiš im odvetil: Jeden *jediný* skutok som učinil, a všetci sa mu divíte. 22 *Veď* Mojžiš *to bol, ktorý* vám *vy*dal obriezku — nie že by bola od Mojžiša, ale od otcov — a v sobotu *predsa* obrezujete človeka. 23 *Nuž* ak v sobotu prijíma človek obriezku preto, aby nebol narušený zákon Mojžišov, na mňa sa *tedy* hneváte, že som v sobotu uzdravil celého človeka? 24 Nesúďte dľa zdania, ale súďte spravedlivo!

Rozličná mienka o Pánovi. Mnohí uveria. Farizeovia pošlú sobrať ho. Hľadať ma budete. . . O Duchu.

25 Vtedy hovorili poniektorí z Jeruzalemänov: Či toto nenie ten, ktorého hľadajú zabiť? 26 A hľa, smele hovorí, a nič mu nehovoria. Či snáď naozaj poznali kniežatá, že je toto skutočne Kristus? 27 Ale *veď* o tomto vieme, odkiaľ je, o Kristovi však, keď príde, nikto nebude vedeť, odkiaľ je. 28 Vtedy zavolal Ježiš. ako učil v chráme, *a* povedal: I mňa znáte i viete, odkiaľ som, a sám od seba som neprišiel. Ale je pravdivý *ktosi, ten,* ktorý ma poslal, ktorého vy neznáte. 29 Ale ja ho znám, preto že som od neho, a on ma poslal. 30 Vtedy ho hľadali chytiť, ale nikto nepoložil na neho ruky, lebo ešte nebola prišla jeho hodina. 31 A zo zástupu ich mnoho uverilo v neho, a hovorili: Či Kristus, keď príde, bude činiť viac divov, ako čo tento učinil? 32 *Ale jako* počuli farizeovia zástup, že také veci o ňom potajomky povráva, poslali oni i najvyšší kňazi sluhov, aby ho chytili. 33 Vtedy im povedal Ježiš: Ešte krátky čas som s vami a *potom* pôjdem k tomu, ktorý ma poslal. 34 Budete ma hľadať, ale ma nenajdete, a ta, kde som ja, vy prísť nemôžete. 35 Vtedy si povedali Židia: Kam to tento pôjde,

že ho my nenajdeme? Či snáď pôjde do greckej
diaspory a bude učiť Grékov? 36 Aká je to reč,
ktorú povedal, budete ma vraj hľadať a nenajdete
ma, a *že* ta, kde som ja, vy prísť nemôžete?
37 Potom v posledný, v ten veliký deň sviatku
stál Ježiš a zavolal: Ak je niekto smädný, nech
príde ku mne a pije! 38 Kto verí vo mňa, jako
hovorí písmo, rieky vody živej potečú z jeho
brucha. 39 No, to povedal o Duchu *Svätom*, kto-
rého mali dostať uverivší v neho. Lebo ešte ne-
bolo Ducha [Svätého], lebo Ježiš nebol ešte oslá-
vený. 40 Vtedy mnohí zo zástupu, počujúc to
slovo, hovorili: Toto je skutočne ten prorok.
41 Iní *zase* hovorili: Toto je Kristus. Ale *zase* iní
hovorili: Čo azda z Galilee príde Kristus?!
42 Či nehovorí písmo, že zo semena Dávidovho a
z Betléma, z mesta, kde bol Dávid, príde Kristus?
43 Vtedy sa stala pre neho roztržka v zástupe.
44 A niektorí z nich ho chceli chytiť, ale nikto ne-
položil na neho rúk.

Návrat a svedoctvo služobníkov najvyšších kňazov.
Nikodém.

45 A sluhovia prišli *späť* k najvyšším kňazom a
k farizeom, ktorí im povedali: Prečo ste ho ne-
doviedli? 46 A sluhovia povedali: Tak ešte
nikdy nehovoril *žiaden* človek, ako tento človek.
47 Vtedy im povedali farizeovia: Či ste i vy sve-
dení? 48 Či azda niekto z kniežat uveril v neho,
alebo z farizeov? 49 Ale *iba* zástup, ktorý nezná
zákona — zlorečení sú. 50 *Na to* im povedal Ni-
kodém, ktorý bol predtým prišiel k nemu vnoci,
súc jeden z nich: 51 Či náš zákon súdi človeka,
prv ako by ho vypočul a zvedel, čo robí? 52 A
povedali mu: Však len nie si aj ty Galilean?

Zpytuj a vidz, že z Galilee nepovstane prorok.
53 A šli každý domov.

KAPITOLA 8.

Žena, postihnutá pri cudzoložstve.

A Ježiš odišiel na Olivový vrch. 2 Ale na úsvite
zase prišiel do chrámu, a všetok ľud prichá-
dzal k nemu, a sadol si *a* učil ich. 3 A zákonníci
a farizeovia doviedli k nemu ženu, postihnutú pri
cudzoložstve a postaviac ju do prostriedku 4 po-
vedali mu: Učiteľu, táto žena je postihnutá pri
skutku, keď cudzoložila. 5 A v zákone nám pri-
kázal Mojžiš kameňovať také *ženy*, nuž čo ty ho-
voríš? 6 Ale to *mu* povedali na pokušenie, aby
ho mohli obžalovať. A Ježiš sa zohnul a písal pr-
stom na zem. 7 A keď sa ho *len* neprestávali pýtať,
pozdvihol sa a povedal im: Kto z vás je bez
hriechu, nech hodí prvý na ňu kameň. 8 A opät
sa zohnul a písal na zem. 9 Ale oni počujúc *to*
a súc obviňovaní od svojho svedomia vyšli jeden
po druhom, počnúc od starších až do posledných,
a zanechaný bol Ježiš sám, i žena, stojacia na
prostriedku. 10 A keď sa zase pozdvihol
Ježiš a nevidel nikoho krome ženy, povedal jej:
Ženo, kde sú tvoji žalobníci? Či ťa žiaden neodsú-
dil? 11 A ona povedala: Žiaden, Pane. Vtedy jej
povedal Ježiš: Ani ja ťa neodsudzujem; choď a
[odteraz] nehreš viacej.

Svetlo sveta. Svedoctvo Ježišovo a Otcovo. Odpor so strany Židov.

12 Potom im zase povedal Ježiš: Ja som svet-
lom sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo
tme, ale bude mať svetlo života. 13 A farizeovia
mu povedali: Ty sám o sebe svedčíš; tvoje sve-
doctvo je nie pravdivé. 14 A Ježiš im povedal:

I jestli ja sám o sebe svedčím, *i vtedy* je moje
svedoctvo pravdivé, lebo viem, odkiaľ som prišiel
a kam idem. Ale vy neviete, odkiaľ prichádzam
alebo kam idem. 15 Vy súdite dľa tela; ja ne-
súdim nikoho. 16 Ale aj ak ja súdim, môj súd
je pravdivý, lebo nie som sám, ale *som* ja a ten,
ktorý ma poslal, Otec. 17 *A* veď i vo vašom zá-
kone je napísané, že svedoctvo dvoch ľudí je
pravdivé. 18 Kto svedčí o mne, som ja, a svedčí
o mne ten, ktorý ma poslal, Otec. 19 Vtedy mu
povedali: A kde že je ten tvoj otec? *A* Ježiš po-
vedal: Ani mňa neznáte, ani môjho Otca. Keby
ste mňa znali, znali by ste aj môjho Otca.
20 Tieto slová povedal Ježiš pri chrámovej po-
kladnici učiac v chráme, a *predsa* ho nikto nechy-
til, lebo ešte nebola prišla jeho hodina.

Židia z dola. Reč o Otcovi. Mnohí uveria.

21 Potom im zase povedal Ježiš: Ja idem, a
budete ma hľadať a zomrete v svojom hriechu.
Ta, kam ja idem, vy prísť nemôžete. Vtedy hovo-
rili Židia: Či sa snáď sám zavraždí, že hovorí, *ta*
vraj, kam ja idem, vy prísť nemôžete? 23 A *on*
im povedal: Vy ste z dola; ja som z hora; vy ste
z tohoto sveta; ja nie som z tohoto sveta. 24 Preto
som vám povedal, že zomrete v svojich hriechoch;
lebo ak neuveríte, že ja som, zomrete v svojich
hriechoch. 25 Vtedy mu povedali: *A* kto že si ty?
A Ježiš im povedal: Predne to, čo vám aj hovorím.
16 Mnoho mám *čo* o vás hovoriť a súdiť. Ale ten,
ktorý ma poslal, je pravdivý, a ja, čo som od neho
počul, to hovorím svetu. 27 *A* neporozumeli, že im
hovoril o Otcovi. 28 Tak im povedal Ježiš: Keď
povýšite Syna človeka, vtedy zviete, že ja som, a
že sám od seba ničoho nerobím, ale jako ma nau-

čil môj Otec, tak hovorím. 29 A ten, ktorý ma
poslal, je so mnou. Neopustil ma samého Otec,
lebo ja vždycky činím to, čo mu je milé. 30 Keď
to hovoril, mnohí uverili v neho. 31 Vtedy pove-
dal Ježiš Židom, ktorí *to* v neho uverili: Ak vy
zostanete v mojom slove, *vtedy* ste skutočne moji
učeníci 32 a poznáte pravdu, a pravda vás vy-
svobodí.

Semä Abrahámovo sme. Synovia diablovi. Židia chcú Ježiša kameňovať.

33 *A* odpovedali mu: Semä Abrahámovo sme
a nikdy sme nikomu neslúžili; jako ty *teda* hovo-
ríš, že vraj svobodní budete? 34 Ježiš im odvetil:
Ameň, ameň vám hovorím, že každý, kto činí
hriech, je sluhom hriechu. 35 A sluha nezostáva
v dome na veky; syn zostáva na veky. 36 Tak
jestli vás Syn osvobodí, *vtedy* skutočne svobodní
budete. 37 Viem, že ste semä Abrahámovo, ale
ma hľadáte zabiť, lebo moje slovo nemá vo vás
miesta. 38 Ja hovorím *to*, čo som videl u svojho
Otca; a tak i vy, čo ste [videli] *a* počuli od vášho
otca, *to* činíte. 39 A povedali mu: Naším otcom
je Abrahám. *Na to* im povedal Ježiš: Keby ste
boli deťmi Abrahámovými, činili by ste skutky
Abrahámove; 40 ale teraz ma hľadáte zavraždiť,
človeka, ktorý som vám hovoril pravdu, ktorú som
počul od Boha; to Abrahám neurobil. 41 Vy ko-
náte skutky svojho otca. Povedali mu: My sme
sa nezrodili zo smilstva; jedného máme otca,
Boha. 42 Ježiš im povedal: Keby bol Bôh vaším
otcom, milovali by ste ma, lebo ja som vyšiel od
Boha a prišiel *sem*; lebo ani som sám od seba
neprišiel, ale On ma poslal. 43 Prečo neznáte
mojej reči? Preto, že nemôžete počúvať moje

slovo. 44 Vy ste z otca diabla a chcete činiť žiadosti svojho otca. On bol vražedlník od počiatku a nestál v pravde, preto že niet v ňom pravdy. Kedykoľvek hovorí lož, zo svojho vlastného hovorí, lebo je lhár a otcom lže. 45 Ale ja, že hovorím pravdu — mne neveríte. 46 Kto z vás ma usvedčí o *nejakom* hriechu? *A* jestli hovorím pravdu, prečo mi vy neveríte? 47 Kto je z Boha, počúva slovo Božie; vy preto nepočúvate, že nie ste z Boha. 48 Vtedy mu odpovedali Židia: Či my nehovoríme dobre, že si ty Samaritán a že máš démona? 49 A Ježiš odvetil: Ja nemám démona, ale ctím svojho Otca, a vy ma zneuctievate. 50 Ale ja nehľadám svojej chvály; jesto, kto hľadá a súdi. 51 Ameň, ameň vám hovorím, že bude-li niekto zachovávať moje slovo, neuvidí smrti na veky. 52 Vtedy mu povedali Židia: Teraz sme *už* poznali, že máš démona. Abrahám zomrel, i proroci, a ty hovoríš, že vraj bude-li niekto zachovávať moje slovo, neokúsi smrti na veky. 53 Či si ty väčší jako náš otec Abrahám, ktorý *predsa* zomrel? I proroci pomreli. Kým sa ty robíš? 54 *A* Ježiš im odpovedal: Keby som sa ja sám oslavoval, moja sláva by nebola nič. Kto ma oslavuje, je môj Otec, o ktorom vy hovoríte, že je to váš Bôh, 55 a nepoznali ste ho, ale ja ho znám. A keby som povedal, že ho neznám, bol by som vám podobným lhárom; ale znám ho a zachovávam jeho slovo. 56 Abrahám, váš otec, plesal, aby videl môj deň, a videl a radoval sa. 57 Vtedy mu povedali Židia: Ešte nemáš *ani* päťdesiat rokov a Abraháma si videl? 58 *A* Ježiš im povedal: Ameň, ameň vám hovorím, že prv, ako bol Abrahám, som ja. 59 Vtedy zodvihli kamene, že uho-

dia do neho. Ale Ježiš sa skryl a vyšiel z chrámu prejdúc pomedzi nich a tak odišiel.

KAPITOLA 9.

Slepý od narodenia.

A popri idúci videl človeka, slepého od narodenia. 2 A jeho učeníci sa ho opýtali: Rabbi, kto zhrešil, tento a či jeho rodičia, že sa slepý narodil? 3 *A* Ježiš odpovedal: Ani tento nezhrešil, ani jeho rodičia, ale aby skutky Božie boly zjavené na ňom. 4 Ja musím konať dielo toho, ktorý ma poslal, *a to* dokiaľ je deň; ide noc, keď nikto nebude môžť pracovať. 5 Dokiaľ som na svete, som svetlom sveta. 6 Keď to povedal, napľul na zem, spravil blato zo sliny, natrel ho na oči slepého 7 a povedal mu: Choď, umy sa v rybníku Siloam (to je preložene: Poslaný). A odišiel a umyl sa, a prišiel *a* videl. 8 Vtedy hovorili súsedia a ti, ktorí ho predtým slepého [žobrať] vídavali: Či toto nenie ten, ktorý to sedával a žobrával? 9 A jedni hovorili, že je to on; druhí *zase* hovorili: Nie je, ale mu je podobný. *Ale* on hovoril: Ja som to. 10 Vtedy mu povedali: A jako že sa ti otvorily oči? 11 *A* on povedal: Človek, ktorý sa volá Ježiš, spravil blata, natrel mi oči a povedal mi: Choď k rybníku Siloam a umy sa! Nuž odišiel som a *jako* som sa umyl, prezrel som. 12 Vtedy mu povedali: *A* kde je on? *A človek* povedal: Neviem.

Pred farizei.

13 *Vtedy* ho pojali k farizeom, toho predtým slepého. 14 A bolo to v sobotu, keď spravil Ježiš to blato a otvoril človeku oči. 15 Tedy sa ho zase aj farizeovia opýtali, jako prezrel? A on im povedal: Blato mi priložil na oči, a umyl som sa

a vidím. 16 Vtedy povedali niektorí z tých fa-
rizeov: Ten človek je nie z Boha, lebo nezachováva
soboty. Iní *zase* vraveli: Jako by mohol človek
hriešny robiť také divy? A bola roztržka medzi
nimi. 17 Vtedy zase povedali slepému: Čo ty ho-
voríš o ňom, že ti otvoril oči? A on povedal, že
je prorok. 18 Vtedy neverili o ňom Židia, že by
bol býval slepý a že prezrel, až dokiaľ nezavolali
jeho rodičov, *rodičov* toho, ktorý to bol prezrel,
19 a opýtali sa ich: Či je to ten váš syn, o ktorom
vy hovoríte, že sa slepý narodil? Ako *je to, že*
teraz vidí? 20 A jeho rodičia im povedali: Vieme,
že je to náš syn, aj že sa slepý narodil, 21 ale
jako *je to, že* teraz vidí, *to* nevieme, alebo kto mu
otvoril oči, my nevieme. Má svoje roky, pýtajte
sa jeho; on bude hovoriť za seba. 22 To pove-
dali jeho rodičia preto, že sa báli Židov, lebo Židia
už boli tak medzi sebou uzavreli, aby taký, kto
by ho vyznal ako Krista, bol vyobcovaný zo sy-
nagógy. 23 Preto *i* jeho rodičia povedali, má
vraj svoje roky, jeho sa pýtajte. 24 Vtedy zavo-
lali po druhé človeka, ktorý to bol predtým slepý,
a povedali mu: Daj Bohu slávu; my vieme, že je
to človek hriešny. 25 Vtedy povedal on: Či je
hriešny, *to* neviem, *ale* jedno viem — že som bol
slepý *a že* teraz vidím. 26 A zase mu len pove-
dali: Čo ti urobil? Ako ti otvoril oči? *A on* im
riekol: Už som vám povedal, a nepočuli ste. Čo
chcete zase počuť? Či snáď i vy chcete byť jeho
učeníkmi? 28 *A* nadávali mu a povedali: Ty si
toho učeníkom, ale my sme učeníci Mojžišovi.
29 My vieme, že Mojžišovi hovoril Bôh, ale o
tomto nevieme, odkiaľ je. 30 A človek im pove-
dal: Práve to je to divné, že vy neviete, odkiaľ

je, a otvoril moje oči. 31 Veď vieme, že Bôh
hriešnikov nepočuje, ale jestli je niekto ctiteľ
Boží a činí jeho vôľu, toho počuje. 32 Od vekov
nebolo počuť, že by niekto bol otvoril oči slepého
od narodenia. 33 Keby on nebol od Boha, ne-
mohol by nič robiť. 34 A *oni* mu riekli: Ty si sa
celý v hriechoch narodil a ty nás učíš? A vyho-
dili ho von.

Zase s Ježišom.

35 *Potom* počul *o tom* Ježiš, že ho von vyhodili,
a keď ho našiel, povedal mu: Ty že veríš v Syna
Božieho? 36 A on riekol: A kto že je to, Pane,
aby som v neho uveril? 37 *A* Ježiš mu povedal:
Už si ho i videl, a ktorý s tebou hovorí, to je on.
38 A on povedal: Verím, Pane, a klaňal sa mu.
39 A Ježiš povedal: Ja som prišiel na súd na tento
svet, aby tí, ktorí nevidia, videli, a tí, ktorí vidia,
slepí boli. 40 A počuli to *niektorí* z tých farizeov,
ktorí s ním boli, a povedali mu: Či sme azda i my
slepí? 41 *A* Ježiš povedal: Keby ste boli slepí,
nemali by ste hriechu, ale *že* teraz hovoríte: Vi-
díme, váš hriech zostáva.

KAPITOLA 10.

Dvere. Pastier.

Ameň, ameň vám hovorím, *že* kto nevchádza dve-
rami do ovčínca, ale prechádza inokade, to je
zlodej a zbojník; 2 ale ten, ktorý vchádza dve-
rami, je pastier oviec. 3 Tomu otvára vrátny, a
ovce počujú jeho hlas, a svoje vlastne ovce po-
volá va menom a vyvodí ich, 4 a keď vyženie
[všetky] svoje ovce, ide pred nimi, a ovce idú za
ním, lebo znajú jeho hlas. 5 Ale za cudzím nikdy
nepôjdu, ale utečú od neho, lebo neznajú hlasu
cudzích. 6 Ten príklad im povedal Ježiš, ale oni

neporozumeli, čo je to, čo im hovoril. 7 Vtedy
im zase povedal Ježiš: Ameň, ameň vám hovorím:
Ja som tými dverami oviec. 8 Všetci, koľko ich
predo mnou prišlo, sú zlodeji a zbojníci, ale ich
nepočuli ovce. 9 Ja som tými dverami. Vníde-li
niekto skrze mňa, bude zachránený, i vníde i
výde i pašu najde. 10 Zlodej neide na iné, len
aby kradol, zabil a zahubil. Ja som prišiel nato,
aby mali život, a aby mali hojnosť.

Dobrý Pastier.

11 Ja som ten dobrý Pastier. Dobrý pastier
kladie svoj život za ovce. 12 Ale nájomník, a
kto je nie *skutočne* pastierom, ktorého ovce nie
sú jeho vlastné, *keď* vidí prichádzať vlka, opúšťa
ovce a uteká, a vlk lapá dravo a rozháňa ovce.
13 A nájomník uteká, lebo je nájomník a nestará
sa o ovce. 14 Ja som ten dobrý Pastier a znám
svoje, i moje mňa znajú. 15 Jako mňa zná
Otec, *tak* i ja znám Otca a svoj život kladiem za
ovce. 16 *A* mám aj iné ovce, ktoré nie sú z to-
hoto ovčínca, aj tie musím *pri*viesť, a budú po-
čuť môj hlas, a bude jedno stádo *a* jeden pastier.
17 Preto ma miluje Otec, že ja kladiem svoj život,
no, aby som ho zase vzal. 18 Nikto ho nebere
odo mňa, ale ja ho sám od seba kladiem. Mám
právo ho položiť a mám právo ho zase vziať. To
prikázanie som dostal od svojho Otca.

Roztržka medzi Židmi.

19 Vtedy sa zase stala roztržka medzi Židmi
pre tie slová. 20 A mnohí z nich hovorili: Dé-
mona má a blázni sa; čo ho počúvate? 21 Iní
zase hovorili: To nie sú slová démonom posadlého;
či môže démon otvoriť oči slepých?

Židia vyzvú Pána osvedčiť sa a potom ho chcú zabiť.

22 A bola posviacka v Jeruzaleme, a bolo zima.
23 A Ježiš sa prechádzal v chráme, v dvorane
Šalamúnovej. 24 Vtedy ho obstúpili Židia a ho-
vorili mu: Dokiaľ že budeš držať v napnutosti
našu dušu? Ak si ty Kristus, povedz nám *to* otvo-
rene! 25 Ježiš im odvetil: Povedal som vám, a
neveríte. Skutky, ktoré ja konám v mene svojho
Otca. tie svedčia o mne; 26 ale vy neveríte,
preto že nie ste z mojich oviec, ako som vám *už*
povedal. 27 Moje ovce počujú môj hlas, a ja ich
znám, a nasledujú ma, 28 a ja im dávam život
večný, a nezahynú na veky, a nikto ich nevytrhne
z mojej ruky. 29 Môj Otec, ktorý mi *ich* dal,
väčší je nado všetko, a nikto *ich* nemôže vytrh-
núť z ruky môjho Otca. 30 Ja a Otec sme jedno.
31 Vtedy zase zodvihli Židia kamene, že ho uka-
meňujú. 32 *Ale* Ježiš im povedal: Mnoho dobrých
skutkov som vám *pre*ukázal od svojho Otca, pre
ktorý z tých skutkov ma kameňujete? 33 Židia
mu povedali: Za dobrý skutok ťa nekameňujeme,
ale za rúhanie sa a preto, že ty súc človek robíš
sa Bohom. 34 Ježiš im odvetil: Či nenie napí-
sané vo vašom zákone: Ja som povedal: Bohovia
ste? 35 Ak *tedy* tých nazval bohmi, ku ktorým
prišlo slovo Božie,— a písmo nemôže byť zrušené—
36 tak vy hovoríte tomu, ktorého posvätil Otec a
poslal na svet, vraj rúhaš sa, preto že som po-
vedal: Syn Boží som? 37 Nečiním-li skutkov svojho
Otca, neverte mi, 38 ale ak činím, i keby ste
mne neverili, tým skutkom verte, aby ste poznali
a uverili, že vo mne je Otec, a ja *som* v Otcovi.
39 Vtedy ho zase chceli chytiť, ale vyšiel z ich
ruky. 40 A zase odišiel za Jordán, na miesto,

kde Ján najprv krstil, a zostal tam. 41 A mnoho ich prišlo za ním a hovorili, že Ján pravda neurobil žiadneho divu, ale vraj všetko, čo o tomto povedal, bola pravda. 42 A mnoho ich tam uverilo v neho.

KAPITOLA 11.

Vzkriesenie Lazara.

A bol istý nemocný, Lazar z Betánie, z mestečka Márie a Marty, jej sestry. 2 To bola tá Mária, ktorá to masťou pomazala Pána a svojimi vlasmi poutierala jeho nohy, ktorej brat, Lazar, bol *teraz* chorý. 3 Tak poslaly k nemu tie sestry a odkázaly *mu*: Pane, ten, ktorého máš rád, je chorý. 4 A keď to počul Ježiš, povedal: Tá nemoc je nie na smrť, ale pre slávu Božiu, aby ňou bol oslávený Syn Boží. 5 A miloval Ježiš Martu i jej sestru i Lazara. 6 Jako tedy počul, že je chorý, vtedy zostal na mieste, na ktorom bol, dva dni, 7 *až* potom povedal učeníkom: Poďme zase do Judska. 8 A učeníci mu povedali: Rabbi, *len* teraz ťa hľadali Židia ukameňovať, a zase ta ideš? 9 Ježiš odpovedal: Či nenie dňa dvanásť hodín? Chodí-li niekto vo dne, nezavadí, lebo vidí svetlo tohoto sveta, 10 ale ak niekto chodí v noci, zavadí, lebo niet v ňom svetla. 11 To povedal a potom im riekol: Lazar, náš priateľ, spí, ale idem, aby som ho zo sna zobudil. 12 Vtedy mu povedali učeníci: Pane, ak spí, ozdravie. 13 Ale Ježiš povedal o jeho smrti, a oni sa domnievali, že hovorí o spánku sna. 14 A tak vtedy im prosto povedal Ježiš: Lazar zomrel, 15 a radujem sa pre vás, — aby ste uverili — že som tam nebol. Ale poďme za ním! 16 Vtedy povedal Tomáš, zvaný Didymus, spoluučeníkom: Poďme aj my, aby sme

s ním zomreli! 17 Tak keď prišiel Ježiš, našiel
ho už štyri dni ležať v hrobe. 18 A Betánia bola
blízko Jeruzalema, nejakých pätnásť honov. 19 A
boli prišli mnohí zo Židov k Marte a k Márii
potešiť ich nad *ztratou* ich brata. 20 Vtedy
Marta, jako počula, že ide Ježiš, vyšla proti nemu,
ale Mária sedela doma. 21 Vtedy povedala Marta
Ježišovi: Pane, keby si tu bol býval, môj brat by
nebol zomrel. 22 Ale i teraz viem, že čokoľvek
by si požiadal od Boha, dá ti Bôh. 23 A Ježiš jej
povedal: Tvoj brat vstane. 24 *A* Marta mu pove-
dala: Viem, že vstane pri vzkriesení, v posledný
deň. 25 Ježiš jej povedal: Ja som vzkriesenie i
život; kto verí vo mňa, keby *hneď* i zomrel, žiť
bude. 26 A každý, kto žije a verí vo mňa, ne-
zomre na veky; či tomu veríš? 27 Riekla mu:
Áno, Pane; ja som uverila, že si Ty Kristus, ten
Syn Boží, ktorý mal prísť na svet. 28 A keď to
povedala, odišla a zavolala tajne Máriu, svoju se-
stru, povediac: Učiteľ je tu a volá ťa. 29 A ona,
jako to počula, vstala rýchle a šla za ním. 30 A
Ježiš nebol ešte prišiel do mestečka, ale bol ešte
na mieste, kde bola vyšla proti nemu Marta.
31 Vtedy Židia, ktorí boli s ňou v dome a tešili ju,
vidiac Máriu, že rýchle vstala a vyšla, išli za ňou
domnievajúc sa, že ide na hrob plakať. 32 Vtedy
Mária, jako prišla ta, kde bol Ježiš, *a* videla ho,
padla k jeho nohám *a* povedala mu: Pane, keby
si tu bol býval, môj brat by nebol zomrel. 33 A
Ježiš, keď ju videl, že plače, i Židov, s ňou pri-
šedších, že plačú, zovrel duchom a zachvel sa
34 a povedal: Kde ste ho položili? *A oni* mu po-
vedali: Pane, poď a pozri! 35 *A* Ježiš zaplakal.
36 Vtedy hovorili Židia: Ako ho mal rád! 37 A

niektorí z nich povedali: Či nemohol tento, ktorý otvoril oči tomu slepému, učiniť i to, aby tento nebol zomrel? 38 Vtedy znova zovrel v sebe Ježiš *a* prišiel k hrobu. A bola to jaskyňa, a kameň ležal na nej. 39 *A* Ježiš povedal: Zodvihnite kameň! *A* Marta, sestra mrtvého, mu povedala: Pane, už smrdí, lebo je už štyri dni v hrobe. 40 *A* Ježiš jej riekol: Či som ti nepovedal, že budeš-li veriť, uvidíš slávu Božiu? 41 Vtedy zodvihli kameň, kde ležal ten mrtvý. A Ježiš pozdvihol hore oči a povedal: Otče, ďakujem ti, že si ma počul. 42 No, ja som vedel, že ma vždycky počuješ, ale pre zástup, okolo stojací, som *to* povedal, aby uverili, že si ma Ty poslal. 43 A keď to povedal, zavolal velikým hlasom: Lazare, poď von! 44 *A* mrtvý vyšiel majúc poviazané nohy i ruky pohrabnými povojmi, a tvár mal obvinutú plátnom. *A* Ježiš im povedal: Rozviažte ho a nechajte, nech odíde! 45 Vtedy mnohí zo Židov, ktorí boli prišli za Máriou a videli, čo učinil Ježiš, uverili v neho.

Najvyšší kňazi a farizeovia uzavrú zabiť Ježiša.

46 Ale niektorí z nich odišli k farizeom a povedali im, čo učinil Ježiš. 47 Vtedy svolali najvyšší kňazi a farizeovia najvyšší cirkevný snem a hovorili: Čo *to* robíme, že ten človek robí *tak* mnoho divov? 48 Necháme-li ho tak, všetci uveria v neho, a prídu Rimania a vezmú nám i miesto i národ. 49 A jeden z nich, Kaifáš, ktorý bol toho roku najvyšším kňazom, im povedal: Vy nič neviete, 50 ani ne*po*myslíte, že nám je užitočnejšie, aby jeden človek zomrel za ľud, a nie aby celý národ zahynul. 51 Ale to nepovedal sám od seba, ale súc toho roku najvyšším kňazom, zaprorokoval, že Ježiš mal zomreť za ten národ, 52 ale nie

len za ten národ, ale aj aby rozptýlené deti Božie
shromaždil v jedno. 53 A tak od toho dňa sa ra-
dili, aby ho zabili.

Ježiš nechodí viac verejne medzi Židmi. Veliká noc.

54 Preto *od tých čias* nechodil viac Ježiš verejne
medzi Židmi, ale odišiel odtiaľ do kraja blízko
púšte, do mesta, zvaného Efraim, a tam sa zdržo-
val so svojimi učeníkmi. 55 A bola blízko židov-
ská Veliká noc, a veľa *ľudu* šlo z toho kraja pred
Velikou nocou do Jeruzalema, aby sa očistili.
56 Vtedy hľadali Ježiša a shovárali sa medzi sebou
stojac v chráme: Čo sa vám zdá, že len ozaj ne-
príde na sviatok? 57 A najvyšší kňazi a farizeo-
via boli už vydali rozkaz, aby *to*, kto by sa dozve-
del, kde je, oznámil, aby ho chytili.

KAPITOLA 12.

Mária pomaže Pána. Židia sa opäť radia proti nemu.

Potom šesť dňami pred Velikou nocou prišiel Je-
žiš do Betánie, kde bol Lazar, ten, ktorý to bol
zomrel, a ktorého *Ježiš* vzkriesil z mrtvých, 2 a
pripravili mu tam večeru, *pri čom* Marta poslu-
hovala, a Lazar bol jedným z tých, ktorí s ním se-
deli za stolom. 3 A Mária vzala funt masti z pra-
vého a drahocenného nardu *a* pomazala nohy
Ježišove a svojimi vlasmi *mu* ich poutierala, a
dom bol plný vône masti. 4 A Judáš, *syn* Ši-
monov, *ten* Iškariotský, jeden z jeho učeníkov,
ktorý ho mal zradiť, povedal: 5 Prečo sa masť
nepredala za tristo denárov a nedalo sa chudob-
ným? 6 Ale to nepovedal preto, že by sa bol
staral o chudobných, ale preto, že bol zlodej a
mal mešec, a to, čo sa *do neho* dalo, nosil. 7 Vtedy
povedal Ježiš: Nechaj ju, zachovala to ku dňu
môjho pohrabu, 8 lebo *veď* chudobných máte

vždycky so sebou, ale mňa nemáte vždycky.
9 Vtedy sa dozvedel veliky zástup zo Židov, že je
tam, a prišli nie len k vôli Ježišovi, ale aj aby
Lazara videli, ktorého bol vzkriesil z mrtvých.
10 Ale najvyšší kňazi sa radili, aby aj Lazara za-
bili, 11 preto že mnohí zo Židov odchádzali pre
neho a uverili v Ježiša.

Pánovo slávnostné vtiahnutie do Jeruzalema.

12 Keď *potom* nasledujúci deň počul veliký zá-
stup, ktorý bol prišiel na sviatok, že ide Ježiš do
Jeruzalema, 13 nabrali palmových letorastov a
vyšli proti nemu a volali: Hosanna, požehnaný,
ktorý prichádza v mene Pánovom, Kráľ Izraelov!
14 A Ježiš najdúc osľa sadol si naň, ako je napí-
sané: 15 Neboj sa, dcéro Sionská! Hľa, tvoj
Kráľ prichádza jazdiac na osľati. 16 Tomu neboli
zprvu rozumeli jeho učeníci, ale *potom*, keď bol
Ježiš oslávený, vtedy sa rozpamätali, že to bolo
o ňom napísané, a *že* mu to vykonali. 17 Vtedy
svedčil zástup, ktorý bol s ním, keď bol vyvolal
Lazara z hrobu a vzkriesil ho z mrtvých. 18 A
preto aj bol vyšiel proti nemu zástup, že počuli,
že ten div učinil. 19 Vtedy si povedali farizeovia:
Vidíte, že nič neosožíte, hľa, *už celý* svet postúpil
za ním.

Gréci. Pšeničné zrno. Hlas z neba. Keď budem povýšený. Svetlo.

20 A boli *tam* niektorí z tých Grékov, ktorí cho-
dievali do Jeruzalema, aby sa *tam* modlili na ten
sviatok. 21 Tí pristúpili k Filipovi, *ktorý bol* z
Betsaidy Galilejskej, a prosili ho: Pane, chceme
vidieť Ježiša. 22 *A* Filip prišiel a povedal *to* An-
drejovi, a zase Andrej a Filip *to* povedali Ježišovi.
23 Ale Ježiš im odvetil: Prišla hodina, aby bol

Syn človeka oslávený. 24 Ameň, ameň vám hovorím, že nezomre-li pšeničné zrno, keď padne do
zemi, zostane samotné; ale ak zomre, donesie
mnoho úžitku. 25 Kto má rád svoj život, ztratí
ho, a kto nenávidí svoj život na tomto svete,
zachová ho k životu večnému. 26 Slúži-li mne
niekto, nech mňa nasleduje; a kde som ja, tam
bude i môj služobník. Slúži-li mne niekto, toho
bude ctiť Otec. 27 Teraz je moja duša rozochvená, a čo mám povedať: Otče, vyprosti ma z
tejto hodiny? Ale *veď* preto som prišiel k tejto
hodine. 28 Otče, osláv svoje meno! Tu zavznel
hlas z neba: Aj som oslávil, aj zase oslávim.
29 Vtedy zástup, ktorý *tam* stál a počul to, hovoril, že zahrmelo. Iní *zase* hovorili: Anjel mu *čosi*
hovoril. 30 A Ježiš povedal: Ten hlas nezavznel
pre mňa, ale pre vás. 31 Teraz je súd tohoto
sveta; teraz bude knieža tohoto sveta von vyvrhnuté. 32 A ja, keď budem od zemi povýšený,
všetkých budem ťahať ku sebe. 33 Ale to povedal dávajúc na znanie, akou smrťou mal zomreť.
34 Vtedy mu odpovedal zástup: My sme počuli zo
zákona, že Kristus zostáva na veky, a jako že ty
hovoríš, že Syn človeka musí byť povýšený? Kto
je to ten Syn človeka? 35 Na to im povedal
Ježiš: Ešte krátky čas je svetlo s vami. Choďte,
dokiaľ máte svetlo, aby vás nezachvátila tma.
Lebo kto chodí vo tme, nevie, kam ide. 36 Dokiaľ máte svetlo, verte v svetlo, aby ste boli synovia svetla. To povedal Ježiš a *potom* odišiel *a*
skryl sa pred nimi.

Napriek tak mnohým znameniam neverili. Príčiny.

37 A trebárs tak mnoho divov učinil pred nimi,
neverili v neho, 38 aby sa naplnilo slovo proroka

Izaiáša, ktoré povedal: Pane, kto uveril našej
kázni? A rameno Pánovo komu je zjavené?
39 Preto nemohli veriť, že zase povedal Izaiáš:
40 Oslepil ich oči a zatvrdil ich srdce, aby očami
nevideli, srdcom neporozumeli a neobrátili sa, aby
som ich neuzdravil. 41 To povedal Izaiáš, keď
videl jeho slávu a hovoril o ňom. 42 Ba, aj mnohí
z kniežat uverili v neho, ale pre farizeov nevy-
znávali, aby neboli vyobcovaní zo synagógy,
43 lebo viac milovali slávu ľudskú jako slávu
Božiu.

Ježišovo opätné samosvedoctvo. Kto mňa vidí. . . Kto vo mňa verí . . . Kto mnou pohŕda.

44 A Ježiš zvolal a povedal: Kto verí vo mňa,
neverí vo mňa, ale v toho, ktorý ma poslal; 45 a
kto mňa vidí, vidí toho, ktorý ma poslal. 46 Ja
som prišiel *ako* svetlo na svet, aby nikto, kto verí
vo mňa, nezostal vo tme. 47 A keby niekto počul
moje slová a neuveril by, ja ho nesúdim, lebo
som neprišiel nato, aby som súdil svet, ale aby
som spasil svet. 48 Kto mnou pohŕda a neprijíma
mojich slov, toho má kto súdiť — slovo, ktoré
som hovoril, to ho bude súdiť v posledný deň;
49 lebo ja som nehovoril sám od seba, ale ten,
ktorý ma poslal, sám Otec, mi prikázal, čo mám
povedať a vraveť. 50 A viem, že jeho prikázanie
je život večný. Čo tedy ja hovorím, ako mi po-
vedal Otec, tak hovorím.

KAPITOLA 13.

Umývanie nôh.

A pred velikonočným sviatkom vediac Ježiš,
že prišla jeho hodina, aby odišiel z tohoto
sveta k Otcovi, milovavši svojich, ktorí *boli* na
svete — až do nekonečna ich miloval. 2 A pri

večeri, keď už bol dal diabol do srdca Judášovi,
synovi Šimona Iškariotského, aby ho zradil — 3 ve-
diac *Ježiš*, že mu Otec dal všetko do rúk, a že vyšiel
od Boha a ide k Bohu, 4 vstal od večere, složil rúcho
a vezmúc zásteru opásal sa. 5 Potom nalial vody
do umyvadla a počal učeníkom umývať nohy a
utierať zásterou, ktorou bol opásaný. 6 A keď prišiel
k Šimonovi Petrovi, ten mu povedal: Pane, Ty mi
chceš nohy umyť? 7 A Ježiš mu povedal: Čo ja
robím, *to* ty nevieš teraz, ale potom zvieš. 8 *A*
Peter mu *zase* povedal: Nebudeš *ty* nikdy myť mo-
jich nôh! *Ale* Ježiš mu riekol: Ak ťa neumyjem,
nebudeš mať so mnou dielu. 9 *Na to* mu povedal
Šimon Peter: Pane, nie len moje nohy, ale i ruky
i hlavu. 10 *A* Ježiš mu riekol: Kto je umytý, *tomu*
netreba *viac*, len nohy umyť, lebo je celý čistý. I
vy ste čistí, ale nie všetci. 11 Lebo vedel o svo-
jom zradcovi *a* preto povedal: Nie všetci ste čistí.
12 A potom, keď im umyl nohy a vzal svoje rúcho
a zase si sadol, povedal im: Či viete, čo som vám
učinil? 13 Vy ma voláte Učiteľom a Pánom, a
dobre hovoríte, lebo som. 14 Tak jestli som ja
vám umyl nohy, *váš* Pán a Učiteľ, i vy máte jeden
druhému umývať nohy. 15 Lebo príklad som vám
dal, aby ste, jako som ja vám učinil, i vy tak či-
nili. 16 Ameň, ameň vám hovorím, *že* sluha ne-
nie väčší jako jeho pán, ani posol nenie väčší nad
toho, ktorý ho poslal. 17 Ak to znáte, blahosla-
vení ste, jestli to *i* činíte. 18 Nie o všetkých vás
to hovorím; ja viem, ktorých som si vyvolil, ale
aby sa naplnilo písmo: Ten, ktorý jie môj chlieb,
pozdvihol proti mne pätu. 19 Odteraz vám to ho-
vorím, prv ako sa stane, aby ste, keď sa stane,
uverili, že ja som. 20 Ameň, ameň vám hovorím,

že kto prijíma toho, koho by som poslal, mňa prijíma; a kto mňa prijíma, prijíma toho, ktorý mňa poslal.

Pán predpovedá zradu.

21 To povediac Ježiš zachvel sa duchom a osvedčil a povedal: Ameň, ameň vám hovorím, že jeden z vás ma zradí. 22 *Vtedy* pozerali učeníci jeden na druhého rozpakujúc sa, o kom to hovorí. 23 A jeden z jeho učeníkov, ktorého miloval Ježiš, bol opretý na hrudi Ježišovej; 24 tomu dal Šimon Peter náveštie, aby sa opýtal, kto by to bol, o kom to hovorí? 25 A on privinúc sa k hrudi Ježišovej povedal mu: Pane, kto je to? 26 A Ježiš odvetil: Ten je, komu ja omočím skyvu *chleba* a dám mu. A omočiac skyvu dal Judášovi, *synovi* Šimonovmu, tomu Iškariotskému. 27 A hneď po tej skyve vstúpil do neho satan. Vtedy mu riekol Ježiš: Čo robíš, urob rýchle. 28 Ale tomu žiaden zo spolustoliacich neporozumel, načo mu *to* povedal; 29 lebo niektorí sa domnievali, že poneváč mal Judáš mešec, že mu hovorí Ježiš: Nakúp, čo potrebujeme ku sviatku, alebo že aby dal niečo chudobným. 30 A on vzal skyvu *a* hneď vyšiel, a bola noc.

Pán oslávený. Jeho odchod. Nové prikázanie.

31 A keď vyšiel, povedal Ježiš: Teraz je Syn človeka oslávený, a Bôh je oslávený v ňom 32 *A* keď je Bôh v ňom oslávený, i Bôh jeho oslávi sám v sebe, a hneď ho oslávi. 33 Deti, ešte krátku *chvíľu* som s vami. Budete ma hľadať, a jako som povedal Židom, že *ta*, kam ja idem, vy prísť nemôžete, *to* i vám teraz hovorím. 34 Nové prikázanie vám dávam — aby ste sa navzájom milovali; tak ako som *ja* vás miloval, aby ste sa i vy

tak navzájom milovali. 35 Po tom poznajú všetci,
že ste moji učeníci, ak budete mať lásku medzi
sebou.

Pán predpovedá, že ho Peter zapre.

36 *A* Šimon Peter mu povedal: Pane, kam ideš?
Ježiš mu odvetil: Kam ja idem, *ta* nemôžeš teraz
ísť za mnou, ale neskoršie pôjdeš. 37 *A zase* mu
povedal Peter: Pane, prečo nemôžem ísť teraz za
Tebou? Svoj život položím za Teba! 38 *A* Ježiš
mu odvetil: Svoj život že za mňa položíš? Ameň,
ameň ti hovorím, *že* nezaspieva kohút, až ma tri
razy zapreš.

KAPITOLA 14.

Pán teší svojich učeníkov, pripravuje na svoj odchod a slubuje Utešiteľa.

Nech sa neľaká vaše srdce! Verte v Boha *a* verte
i vo mňa. 2 V dome môjho Otca je mnoho
príbytkov; keby nebolo tak, bol by som vám *to*
povedal, 3 lebo vám idem prihotoviť miesto, a
keď odídem a prihotovím vám miesto, prídem zase
a poberem si vás k sebe, aby ste, kde som ja, i vy
tam boli. 4 A kam ja idem, viete, i cestu viete.
5 *Tu* mu riekol Tomáš: Pane nevieme, kam ideš,
a jako môžeme znať cestu? 6 *A* Ježiš mu pove-
dal: Ja som tá cesta i pravda i život; nikto ne-
príde k Otcovi, len skrze mňa. 7 Keby ste mňa
boli *skutočne* poznali, znali by ste aj môjho Otca;
ale odteraz ho *už* znáte a videli ste ho. 8 *Na to*
mu riekol Filip: Pane, ukáž nám Otca, a bude nám
dosť. 9 Ježiš mu vetil: Tak dlhý čas som s vami,
a nepoznal si ma, Filip? Kto mňa videl, videl Otca,
a jako ty hovoríš, vraj ukáž nám Otca? 10 Či ne-
veríš, že ja som v Otcovi a Otec vo mne? Slová,
ktoré vám ja hovorím, nehovorím sám od seba,

ale Otec, ktorý vo mne prebýva, činí tie skutky.
11 Verte mi, že ja *som* v Otcovi a Otec vo mne.
A keď ináč nie, aspoň pre tie skutky mi verte.
12 Ameň, ameň vám hovorím, *že* kto verí vo mňa,
skutky, ktoré ja činím, i on činiť bude a ešte
väčšie nad ne činiť bude, lebo ja idem k svojmu
Otcovi. 13 A začokoľvek budete prosiť v mojom
mene, učiním, aby bol Otec oslávený v Synovi.
14 Ak budete prosiť za niečo v mojom mene, ja
učiním. 15 Jestli ma milujete, ostríhajte moje
prikázania, 16 a ja požiadam Otca, a dá vám
iného Utešiteľa, aby bol s vami na veky, 17 ten
Duch pravdy, ktorého svet nemôže prijať, lebo ho
nevidí, ani nezná. Ale vy ho znáte, lebo u vás
prebýva a bude vo vás. 18 Neopustím vás, aby ste
boli sirotami, prídem k vám. 19 Ešte krátku *chvíľu*,
a svet ma viac neuvidí, ale vy ma budete vidieť, lebo
ja žijem, i vy žiť budete. 20 V ten deň vy poznáte,
že ja *som* v svojom Otcovi a vy vo mne a ja vo
vás. 21 Kto má moje prikázania a ostríha ich,
to je ten, ktorý ma miluje; a toho, kto mňa mi-
luje, bude milovať môj Otec, i ja ho budem milo-
vať a zjavím sa mu. 22 A Júdas, *ale* nie ten
Iškariotský, mu povedal: Pane, jako je to, že sa
nám máš zjaviť a svetu nie? 23 A Ježiš mu po-
vedal: Ak ma niekto miluje, *ten* bude ostríhať
moje slovo, a môj Otec ho bude milovať, a prí-
deme k nemu a urobíme si u neho príbytok. 24 Kto
ma nemiluje, *ten* neostríha mojich slov. A slovo,
ktoré počujete, nie je moje, ale toho, ktorý ma po-
slal, Otcovo. 25 Toto som vám povedal, čo som ešte
u vás. 26 Ale ten Utešiteľ, Duch Svätý, ktorého
pošle Otec v mojom mene, ten vás naučí všet-
kému a pripomenie vám všetko, čo som vám po-

vedal. 27 Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj
vám dávam; nie tak, ako svet dáva, ja vám dá-
vam. Nech sa neľaká vaše srdce, ani nestrachuje!
28 Počuli ste, že som vám ja povedal: Idem a
zase k vám prídem. Keby ste ma *skutočne* milovali,
radovali by ste sa, že som povedal: Idem k Otcovi,
lebo Otec je väčší jako ja. 29 A povedal som
vám *to* teraz, prv ako sa stane, aby ste, keď sa
stane, uverili. 30 Už nebudem viac s vami veľa
hovoriť, lebo ide knieža tohoto sveta, a nemá nič
na mne, 31 ale aby svet poznal, že milujem Otca,
a jako mi prikázal Otec, tak činím. Vstaňte,
poďme odtiaľto!

KAPITOLA 15.

Vinič. Pán prizvukuje milovať sa. Priatelia.

Ja som ten pravý vinič, a môj Otec je vinárom.
2 Každý letorast, ktorý nenesie na mne ovocia,
odrezuje, a každý, ktorý nesie ovocie, čistí, aby
ešte viac ovocia *do*niesol. 3 Vy ste už čistí pre
slovo, ktoré som vám hovoril. 4 Zostaňte vo mne
a ja vo vás; ako letorast nemôže sám od seba
niesť ovocie, ak by nezostal na viniči, tak ani vy,
ak by ste nezostali vo mne. 5 Ja som vinič, vy
ste letorasty. Kto zostáva vo mne, a ja v ňom, ten
nesie mnoho ovocia, lebo bezo mňa nemôžete nič
robiť. 6 Akby niekto nezostal vo mne, vyhodí
sa von ako letorast a uschne, a soberú ich a
hodia na oheň, a budú horeť. 7 Ak zostanete vo
mne, a moje slová zostanú vo vás, *vtedy* si proste,
čo len chcete, a stane sa vám. 8 Tým bude oslá-
vený môj Otec, keď ponesiete mnoho ovocia a
budete *tak skutočne* moji učeníci. 9 Jako mňa
miloval Otec, tak som i ja vás miloval. Zostaňte
v mojej láske! 10 Ak budete ostríhať moje pri-

kázania, zostanete v mojej láske, jako som i ja
ostríhal prikázania svojho Otca a zostávam v
jeho láske. 11 To som vám povedal *nato*, aby
moja radosť zostala vo vás, a vaša radosť sa na-
plnila. 12 To je to moje prikázanie, aby ste sa
navzájom milovali, jako som *ja* vás miloval.
13 Väčšej lásky nad to nikto nemá, než aby svoj
život položil za svojich priateľov. 14 Vy ste moji
priatelia, učiníte-li, čo vám ja prikazujem. 15 Už
vám nehovorím viac sluhovia, lebo sluha nevie,
čo robí jeho pán. Ale vás som nazval priateľmi,
lebo všetko, čo som počul od svojho Otca,ozná-
mil som vám. 16 Nevyvolili ste si vy mňa, ale
ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste
vy šli a niesli ovocie, a vaše ovocie aby zostávalo,
aby, za čokoľvek by ste prosili Otca v mojom
mene, dal vám. 17 To vám prikazujem, aby ste
sa navzájom milovali.

Že nie ste zo sveta, preto vás svet nenávidí. Utešiteľ.

18 Jestli vás svet nenávidí, vedzte, že mňa prv
nenávidel ako vás. 19 Keby ste boli zo sveta,
svet by mal svoje rád, ale že nie ste zo sveta,
ale ja som si vás vyvolil zo sveta, preto vás svet
nenávidí. 20 Pamätajte na slovo, ktoré som vám
povedal, že sluha nenie väčší jako jeho pán. Ak
mňa prenasledovali, budú i vás prenasledovať. Ak
moje slovo zachovali, zachovajú i vaše. 21 Ale
to všetko vám urobia pre moje meno, lebo ne-
znajú toho, ktorý ma poslal. 22 Keby som nebol
prišiel a nehovoril im, nemali by hriechu, ale
teraz nemajú výhovorky zo svojho hriechu.
23 Kto mňa nenávidí, nenávidí i môjho Otca.
24 Keby som nebol činil medzi nimi skutkov,
akých nikto iný neučinil,nemali by hriechu; ale

teraz i videli, i nenávideli i mňa i môjho Otca.
25 Ale to *preto*, aby sa naplnilo slovo, napísané v
ich zákone, že ma darmo nenávideli. 26 Ale keď
príde ten Utešiteľ, ktorého vám ja pošlem od
Otca, toho Ducha pravdy, ktorý vychádza od Otca,
ten bude svedčiť o mne, 27 a vy tiež svedčíte,
lebo od počiatku ste so mnou.

KAPITOLA 16.

Učeníkov čaká súženie. Pán ich teší. Duch pravdy.

To som vám hovoril, aby ste sa nepohoršili.
2 Vyobcujú vás zo synagóg, ba áno príde ho-
dina, že každý, kto vás bude vraždiť, bude sa
domnievať, že tým koná Bohu službu. 3 A to vám
urobia preto, že nepoznali *ani* Otca, ani mňa.
4 Ale to som vám povedal *preto*, aby ste, keď príde
tá hodina, pamätali na to, že som vám *to* ja po-
vedal. No, to som vám nepovedal od počiatku,
lebo som bol s vami. 5 Ale teraz idem k tomu,
ktorý ma poslal, a žiaden z vás sa ma nepýta:
Kam ideš? 6 Ale že som vám povedal tieto veci,
zármutok naplnil vaše srdce. 7 No, ja vám hovo-
rím pravdu, že vám je *to* užitočné, aby som odi-
šiel. Lebo ak neodídem, Utešiteľ nepríde k vám;
ale ak odídem, pošlem ho k vám. 8 A keď on
príde, usvedčovať bude svet o hriechu, o spravedl-
nosti a o súde, 9 a síce o hriechu *preto*, že ne-
veria vo mňa; 10 o spravedlnosti, že idem k svoj-
mu Otcovi, a už ma viac neuvidíte, 11 a o súde,
že knieža tohoto sveta je odsúdené. 12 Ešte by
som vám mal mnoho čo povedať, ale teraz nemô-
žete zniesť. 13 Ale keď on príde, ten Duch
pravdy, uvedie vás do každej pravdy; lebo nebude
hovoriť sám od seba, ale čokoľvek počuje, *to* bude
hovoriť, i budúce veci vám bude zvestovať.

14 Ten ma oslávi, lebo z môjho vezme a zvestovať bude vám. 15 Všetko, čo má Otec, je moje; preto som povedal, že z môjho vezme a zvestovať bude vám.

Máličko. Povzbudenie prosiť. Otec vás miluje. Pán vie všetko.

16 Krátku *chvíľu*, a neuvidíte ma, a zase krátku *chvíľu*, a uvidíte ma, lebo ja idem k Otcovi. 17 Vtedy si povedali *ktorísi* z jeho učeníkov medzi sebou: Čo je to, čo nám *to* hovorí: Krátku *chvíľu*, a neuvidíte ma, a zase krátku *chvíľu*, a uvidíte ma, a vraj idem k Otcovi? 18 A tak hovorili: Čo je to, čo to hovorí — tá krátka chvíľa? Nevieme, čo hovorí. 19 Vtedy zbadal Ježiš, že sa ho chceli opýtať, a povedal im: Po tom sa medzi sebou dopytujete, že som povedal: Krátku *chvíľu*, a neuvidíte ma, a zase krátku *chvíľu*, a uvidíte ma? 20 Ameň, ameň vám hovorím, že vy budete plakať a nariekať, a svet sa bude radovať, a vy sa budete rmútiť; ale váš zármutok sa obráti na radosť. 21 Žena, keď rodí, má zármutok, lebo prišla jej hodina, ale keď porodí dieťatko, nepamätá viac na súženie pre radosť, že sa človek narodil na svet. 22 Nuž ovšem i vy máte teraz zármutok, ale vás zase uvidím, a vaše srdce sa bude radovať, a vašej radosti vám nikto nevezme. 23 A v ten deň sa ma *už* nebudete pýtať na nič. Ameň, ameň vám hovorím, že čokoľvek by ste prosili *od* Otca v mojom mene, dá vám. 24 Dosiaľ ste nič neprosili v mojom mene; proste a dostanete, aby vaša radosť bola naplnená. 25 Toto som vám obrazne povedal, ale príde hodina, že vám nebudem viac hovoriť obrazne, ale vám budem otvorene zvestovať o Otcovi. 26 V ten

deň budete prosiť v mojom mene, a nehovorím
vám, že ja budem za vás žiadať Otca, 27 lebo
sám Otec vás má rád, preto že ste vy mňa mali
radi a uverili ste, že som ja vyšiel od Boha.
28 Vyšiel som od Otca a prišiel som na svet, *a*
zase opúšťam svet a idem k Otcovi. 29 Vtedy
mu povedali jeho učeníci: Hľa, teraz hovoríš o-
tvorene a nehovoríš nič obrazne. 30 Teraz vieme,
že vieš všetko a nepotrebuješ, aby sa Ťa niekto
pýtal. Skrze to veríme, že si vyšiel od Boha. 31 *A*
Ježiš im odvetil: Teraz že veríte? 32 Hľa, ide
hodina, áno, už prišla, že rozprchnete sa každý
do svojho a mňa zanecháte samého, *ale* nie som
sám, lebo je so mnou Otec. 33 To som vám po-
vedal, aby ste mali vo mne pokoj. Na svete
budete mať súženie, ale dúfajte, ja som pre-
mohol svet.

KAPITOLA 17.

Veľkňazská modlitba.

Keď to povedal Ježiš, pozdvihnul oči k nebu a
povedal: Otče, prišla hodina — osláv svojho
Syna, aby aj Tvoj Syn Teba oslávil, 2 ako si mu
dal právo na každé telo, aby všetkým tým, ktorých
si mu dal, dal večný život. 3 A to je ten večný
život, aby Teba znali, toho jediného pravého Boha
a toho, ktorého si poslal — Ježiša Krista. 4 Ja
som Ťa oslávil na zemi; dielo, ktoré si mi dal, aby
som vykonal, som dokonal, 5 a teraz Ty mňa
osláv, Otče, u seba slávou, ktorú som mal u Teba,
prv ako bol svet. 6 Tvoje meno som zjavil ľuďom,
ktorých si mi dal zo sveta. Tvoji boli, a
dal si ich mne, a zachovali Tvoje slovo. 7 *A*
teraz poznali, že všetko, čo si mi dal, je od Teba;
8 lebo slová, ktoré si mi dal, dal som im, a oni

ich prijali a poznali skutočne, že som vyšiel od
Teba, a uverili, že si ma Ty poslal. 9 Ja prosím
za nich, za svet neprosím, ale za tých, ktorých si
mi dal, lebo sú Tvoji, 10 a všetko, čo je moje,
je Tvoje, a to, čo je Tvoje, je moje. A oslávený
som v nich. 11 A už viac niesom na svete, *ale*
oni sú na svete, a ja idem k Tebe. Otče svätý, za-
chovaj ich v svojom mene, *tých,* ktorých si mi dal,
aby boli jedno jako my. 12 Keď som bol s nimi
na svete, ja som ich ostríhal v Tvojom mene,
tých, ktorých si mi dal, a ostrážil, a žiaden z nich
nezahynul, iba ten syn zatratenia, aby sa naplnilo
písmo. 13 No, teraz idem k Tebe a toto hovorím
na svete, aby mali radosť, moju *radosť,* v sebe
naplnenú. 14 Ja som im dal Tvoje slovo, a svet
ich vzal v nenávisť, lebo nie sú zo sveta, jako *i*
ja nie som zo sveta. 15 Neprosím, že by si ich
vzal zo sveta, ale žeby si ich zachoval od toho
zlého. 16 Zo sveta nie sú, jako *ani* ja nie som zo
sveta. 17 Posväť ich v svojej pravde! Tvoje
slovo je pravda. 18 Jako si *Ty* mňa poslal na
svet, tak som i ja ich poslal do sveta. 19 A ja
sa za nich posvácujem, aby aj oni boli posvätení
v pravde. 20 Ale neprosím len za týchto, ale i
za tých, ktorí majú vo mňa uveriť skrze ich slovo,
21 aby boli všetci jedno, jako *si* Ty, Otče, vo mne
a ja v Tebe, aby aj oni boli v nás jedno, aby svet
uveril, že si ma Ty poslal. 22 A slávu, ktorú si
mi dal, dal som ja im, aby boli jedno, jako sme
my jedno, 23 ja v nich a Ty vo mne, aby boli
dokonaní v jedno, aby svet vedel, že si ma Ty
poslal, a že si ich miloval, ako si mňa miloval.
24 Otče, chcem, aby tí, ktorých si mi dal, boli tiež
so mnou *tam,* kde som ja, aby videli moju slávu,

ktorú si mi dal, lebo si ma miloval *ešte* pred založením sveta. 25 Otče spravedlivý, a svet Ťa nepoznal, ale ja som Ťa poznal, aj títo poznali, že si ma Ťy poslal, 26 a oznámil som im Tvoje meno, a *ešte* oznámim, aby láska, ktorou si ma miloval, bola v nich, a ja v nich.

KAPITOLA 18.

Zajatie.

A keď to povedal Ježiš, vyšiel so svojimi učeníkmi za potok Kedron, kde bola zahrada, do ktorej vnišiel on i jeho učeníci. 2 A vedel i Judáš, jeho zradca, o tom mieste, lebo Ježiš ta často chodieval so svojimi učeníkmi. 3 A tak pojal Judáš stotinu *vojska* a služobníkov od najvyšších kňazov a od farizeov *a* prišiel ta s fakľami a so svetlami a so zbraňou. 4 A Ježiš, vediac všetko, čo malo na neho prísť, vyšiel a povedal im: Koho hľadáte? 5 *A oni* mu povedali: Ježiša Nazarejského. *Na to* im povedal Ježiš: Ja som. A stál s nimi aj Judáš, jeho zradca. 6 A jako im povedal: Ja som, postúpili nazpät a padli na zem. 7 Vtedy sa ich zase opýtal: Koho hľadáte? A oni povedali: Ježiša Nazarejského. 8 *A* Ježiš odvetil: Povedal som vám, že ja som. Keď teda mňa hľadáte, nechajte týchto ísť. 9 Aby sa naplnilo slovo, ktoré bol povedal, že z tých, ktorých si mi dal, neztratil som žiadneho. 10 Vtedy Šimon Peter, majúc meč, vytasil ho a udrel najvyššieho kňazovho sluhu a odťal mu pravé ucho. A sluhovi bolo meno Malchus. 11 Vtedy povedal Ježiš Petrovi: Daj meč do pošvy! Či nemám piť kalich, ktorý mi dal Otec? 12 Vtedy stotina i tisícnik i služobníci Židov sobrali Ježiša, poviazali 13 a odviedli najprv k Annášovi, lebo bol

svokor Kaifášov, ktorý bol toho roku najvyšším
kňazom. 14 To bol ten Kaifáš, ktorý to bol dal
Židom radu, že by bolo dobre, aby jeden človek
zomrel za národ.

Peter zapre Pána.

15 A šiel za Ježišom Šimon Peter a ešte iný
učeník. A ten učeník bol známy najvyššiemu
kňazovi a vnišiel spolu s Ježišom do nádvoria
najvyššieho kňaza, 16 ale Peter stál vonku pri
dverách. Potom vyšiel spomenutý učeník, známy
najvyššieho kňazov, prehovoril s vrátnou a vo-
viedol Petra. 17 Vtedy povedala dievčina, tá
vrátna, Petrovi: Či *nie* si aj ty z učeníkov toho
človeka? *A* on povedal: Nie som. 18 A stáli *tam*
sluhovia a služobníci *Židov* rozloživši vatru, lebo
bolo zima, a zohrievali sa. A bol s nimi aj Pe-
ter stojac a zohrievajúc sa.

Výsluch pred najvyšším kňazom.

19 A najvyšší kňaz sa pýtal Ježiša na jeho uče-
níkov a na jeho učenie. 20 *A* Ježiš mu odvetil:
Ja som verejne hovoril svetu; ja som vždycky
učil v synagóge a v chráme, kde sa odovšadiaľ
schádzajú Židia, a skryte som nič nehovoril;
21 čo sa mňa pýtaš? Opýtaj sa tých, ktorí počuli,
čo som im hovoril. Tí vedia, čo som ja povedal.
22 A keď to riekol, jeden z tých služobníkov, sto-
jac tam, dal Ježišovi pohlavok a povedal: Či tak
odpovedáš najvyššiemu kňazovi? 23 *A* Ježiš mu
odvetil: Ak som zle povedal, dosvedči, čo bolo
zlé *na mojej reči*; ale ak dobre, čo ma biješ?
24 *Potom* ho poslal Annáš sviazaného ku Kaifá-
šovi, najvyššiemu kňazovi.

Petrovo ďalšie zaprenie.

25 A Šimon Peter stál a zohrieval sa. A pove-

dali mu: Či *nie* si aj ty z jeho učeníkov? *Ale* on
zaprel a povedal: Nie som. 26 *Potom* povie je-
den zo sluhov najvyššieho kňaza, príbuzný toho,
ktorému bol Peter odťal to ucho: Či som ťa ja s
ním *tam* v zahrade nevidel? 27 Vtedy opäť za-
prel Peter, a hneď zaspieval kohút.

Pán pred Pilátom.

28 Tak *od*viedli Ježiša od Kaifáša do prätória,
a bolo ráno. *Ale* oni nevnišli do prätória, aby sa
nepoškvrnili, ale jedli bäránka. 29 Vtedy vyšiel
za nimi Pilát a povedal: Akú žalobu nesiete proti
tomuto človeku? 30 *A oni* mu riekli: Keby tento
nebol zle robil, neboli by sme ti ho vydali.
31 Vtedy im povedal Pilát: Vezmite ho vy a súďte
dľa svojho zákona. *A* Židia mu povedali: My ne-
smieme nikoho zabiť. 32 Aby sa naplnilo slovo
Ježišovo, ktoré bol povedal, dávajúc na znanie,
akou smrťou mal zomreť. 33 Vtedy zase vnišiel
Pilát do prätória a zavolal Ježiša a povedal mu:
Či si ty ten kráľ židovský? 34 *A* Ježiš mu riekol:
Či to ty sám od seba hovoríš, a či ti iní o mne
povedali? 35 *A* Pilát *mu* povedal: Či som ja
Žid? Tvoj vlastný národ a najvyšší kňazi mi ťa
vydali. Čo si učinil? 36 *A* Ježiš *mu* odvetil: Moje
kráľovstvo nenie z tohoto sveta; keby moje krá-
ľovstvo bolo z tohoto sveta, moji služobníci by
zápasili o to, aby som nebol vydaný Židom. Nuž
ale moje kráľovstvo je nie odtiaľto. 37 Vtedy mu
povedal Pilát: Teda si ty predsa kráľ? *A* Ježiš
mu odvetil: Ty *dobre* hovoríš, že kráľ som. Ja som
sa nato narodil a nato som prišiel na svet, aby
som vydal pravde svedoctvo. Každý, kto je z
pravdy, počuje môj hlas. 38 *A* Pilát mu riekol:
Čo je pravda? A povediac to zase vyšiel za Židmi

a povedal im: Ja nenachádzam na ňom žiadnej
viny. 39 Ale je to u vás obyčajou, aby som vám
prepustil jedného na Veľkú noc; či teda chcete,
aby som vám prepustil kráľa židovského?
40 Vtedy zase skríkli všetci: Nie tohoto, ale Ba-
rabbáša. A Barabbáš bol zbojník.

KAPITOLA 19.

Pána zbičujú, korunujú a odsúdia.

Vtedy vzal Pilát Ježiša a zbičoval. 2 A vojaci
upletúc korunu *z* tŕnia položili mu ju na hlavu
a odiali ho šarlátovým plášťom 3 a prichádzali
k nemu a hovorili: Nech žije kráľ židovský! A
pohlavkovali ho. 4 Vtedy zase vyšiel Pilát a po-
vedal im: Hľa, nech vám ho von vyvediem, aby
ste poznali, že nenachádzam na ňom žiadnej viny.
5 Vtedy vyšiel Ježiš nesúc tŕňovú korunu, i šar-
látový plášť. A *Pilát* im povedal: Hľa, človek!
6 A jako ho zazreli najvyšší kňazi a tí služobníci,
skríkli: Ukrižuj, ukrižuj! *A* Pilát im povedal:
Vezmite ho vy a ukrižujte, lebo ja na ňom nena-
chádzam žiadnej viny. 7 *A* Židia mu povedali:
My máme zákon, a dľa nášho zákona má zomreť,
lebo sa Synom Božím robil. 8 A keď počul Pilát
to slovo, ešte väčšmi sa bál 9 a zase vnišiel do
prätória a povedal Ježišovi: Odkiaľ si ty? Ale
Ježiš mu nedal odpovedi. 10 Vtedy mu povedal
Pilát: So mnou že nehovoríš? Či nevieš, že mám
moc ukrižovať ťa a mám moc prepustiť ťa? 11 *Na
to* mu povedal Ježiš: Nemal by si nado mnou
žiadnej moci, keby ti to nebolo dané s hora; pre
tú príčinu ten, kto ti ma vydal, má väčší hriech.
12 Od tej chvíle ho hľadal Pilát prepustiť. Ale
Židia len kričali: Ak tohoto prepustíš, nie si pria-
teľ cisárov; každý, kto sa robí kráľom, protiví sa

cisárovi. 13 Vtedy Pilát, počujúc tie slová, vyviedol von Ježiša a sadol si na súdnej stolici, na mieste, zvanom litostraton *(čiže kameňodlažba)*, a židovsky Gabbata. 14 A bolo to *v piatok* na deň pripravovania k Veľkej noci, okolo šiestej hodiny. A *Pilát* povedal Židom: Hľa, váš kráľ! 15 Ale oni skríkli: Preč, preč s ním! Ukrižuj ho! *A* Pitát im povedal: Či vášho kráľa mám ukrižovať? *Ale* najvyšší kňazi povedali: Nemáme kráľa okrem cisára.

Ukrižovanie. Ježišova matka a Ján.

16 Vtedy im ho vydal, aby bol ukrižovaný. *A* tak pojali Ježiša a viedli preč, 17 a nesúc svoj kríž vyšiel na miesto, zvané Lebka, ktoré sa volá židovský Golgota, 18 a tam ho ukrižovali a s ním *ešte aj* druhých dvoch, jedného z jednej a druhého z druhej strany a v prostriedku Ježiša. 19 A Pilát napísal aj nápis a položil na kríž. A bolo napísané: Ježiš Nazarejský, Kráľ Židovský. 20 A nápis čítali mnohí zo Židov, lebo miesto, kde bol Ježiš ukrižovaný, bolo blízko mesta. A bolo napísané židovsky, grecky a latinsky. 21 A najvyšší kňazi židovskí povedali Pilátovi: Nepíš: Kráľ Židovský, ale že on povedal: Kráľ židovský som. 22 *Ale* Pilát povedal: Čo som napísal, napísal som. 23 Vtedy vojaci, keď už boli ukrižovali Ježiša, vzali jeho rúcho a spravili štyri diely (každému vojakovi diel) i sukňu. A sukňa bola nesošívaná, *ale* tkaná vonkoncom. 24 A povedali si: Netrhajme ju, ale losujme o ňu, čia bude. Aby sa naplnilo písmo, ktoré hovorí: Rozdelili si moje rúcho a o môj odev hodili los. To urobili tedy vojaci. 25 A stáli pri kríži Ježišovom jeho matka a sestra jeho matky, Mária Kleofášova, a Mária Magdaléna.

26 Vtedy Ježiš, vidiac matku, i učeníka, tam stojacieho, ktorého miloval, povedal svojej matke: Ženo, hľa, tvoj syn! 27 *A* potom povedal učeníkovi: Hľa, tvoja matka! A od tej hodiny ju vzal k sebe ten učeník.

Skonanie. Lámanie hnátov.

28 Potom, vidiac Ježiš, že je už všetko dokonané, aby sa naplnilo písmo, povedal: Žíznim! 29 A stála *tam* nádoba, plná octu, a oni naplnili špongiu octom a obložiac *ju* ysopom podali k jeho ústam. 30 A keď vzal Ježiš octa, povedal: Dokonané je! A skloniac hlavu vydal ducha. 31 Potom Židia, aby na sobotu nezostaly telá na kríži, poneváč bol deň pripravovania (lebo to bol veliký deň v tú sobotu), požiadali Piláta, žeby im zlámali hnáty a odstránili *ich*. 32 Tak prišli vojaci a polámali hnáty i jednému i druhému, s ním ukrižovanému, 33 ale keď prišli na Ježiša a videli, že je už mrtvý, nelámali mu hnátov, 34 ale jeden z vojakov mu kopiou prebodnul bok, a hneď vyšla krv a voda. 35 A ten, ktorý to videl, dal svedoctvo, a jeho svedoctvo je pravdivé, a on vie, že hovorí pravdu, aby ste aj vy verili. 36 Lebo sa to stalo *nato*, aby sa naplnilo písmo: Jeho kosť nebude zlámaná. 37 A zase iné písmo hovorí: Uvidia, koho prebodli!

Pohrab.

38 Potom poprosil Piláta Jozef z Arimátie, učeník Ježišov, ale tajný z bázne pred Židmi, že by mohol sňať telo Ježišovo. A Pilát dovolil. Vtedy šiel a sňal telo Ježišovo. 39 A prišiel aj Nikodém, ktorý to bol najprv prišiel k Ježišovi v noci, nesúc *so sebou* smiešaninu myrry a áloe okolo sto funtov. 40 A tak vzali telo Ježišovo *a* povili po-

hrabnými povojmi s voňavými vecmi, jako majú
Židia obyčaj pochovávať. 41 A na mieste, kde ho
ukrižovali, bola zahrada a v tej zahrade nový
hrob, v ktorom nebol ešte nikto nikdy položený.
42 A poneváč mali Židia deň prípravy, a že bol
hrob blízko, položili len tam Ježiša.

KAPITOLA 20.

Pán vstane z mrtvých a ukáže sa Márii Magdaléne.

Potom v prvý deň týždňa, včasráno, ešte za tmy,
prišla Mária Magdaléna k hrobu a videla, *že je*
kameň odvalený od hrobu. 2 A *jako to videla*, bežala a prišla k Šimonovi Petrovi a k tomu druhému učeníkovi, ktorého mal rád Ježiš, a hovorí im: Vzali Pána z hrobu, a nevieme, kde ho položili.
3 Vtedy vyšiel Peter i ten druhý učeník, a šli k
hrobu. 4 A bežali oba spolu, ale ten druhý učeník
bežal popredku, rýchlejšie ako Peter, a prišiel
prvý k hrobu. 5 A nahnúc sa zazrel povoje ležať,
ale dnu nevnišiel. 6 Potom prišiel aj Šimon Peter
idúc za ním a vnišiel do hrobu a *tiež* videl ležať
povoje 7 i plátno, ktoré mal na hlave, *ale to* neležalo s povojmi, ale *bolo* osobitne svinuté na
jednom mieste. 8 Potom vnišiel už i ten druhý
učeník, ktorý to bol prišiel prvý k hrobu, a uvidel
i uveril, 9 lebo ešte neznali písma, že mal vstať
z mrtvých. 10 Vtedy zase odišli tí *dvaja* učeníci
k svojim. 11 Ale Mária stála vonku pri hrobe *a*
plakala. A jako tak plakala, nahla sa do hrobu
12 a videla sedeť dvoch anjelov v bielom rúchu,
jedného pri hlave a druhého pri nohách, kde bolo
ležalo telo Ježišovo, 13 ktorí jej povedali: Ženo,
čo plačeš? *A ona* im povedala: Vzali môjho Pána,
a neviem, kde ho položili. 14 A keď to povedala,
obrátila sa nazad a videla Ježiša stáť, ale neve-

dela, že je to Ježiš. 15 *A* Ježiš jej povedal: Ženo,
čo plačeš? Koho hľadáš? *A* ona domnievajúc sa,
že je *to* zahradník, povedala mu: Pane, ak si ho
ty odniesol, povedz mi, kde si ho položil, a ja ho
pôjdem vziať. 16 *A* Ježiš jej povedal: Mária! *A*
ona obrátiac sa povedala mu židovsky: Rabbúni!
(čo znamená: Učiteľ). 17 Vtedy jej povedal Ježiš:
Nedotýkaj sa ma, lebo som ešte nevztúpil k svojmu
Otcovi; ale choď k mojim bratom a povedz im:
Vztupujem k svojmu Otcovi a k vášmu Otcovi
a k svojmu Bohu a k vášmu Bohu. 18 *A tak* prišla
Mária Magdaléna *a* zvestovala učeníkom, že vi-
dela Pána, a *že* jej to povedal.

Pán sa zjaví v shromaždení učeníkov.

19 A keď bol večer, toho istého dňa, *ktorý je*
prvý v týždni, — a dvere, k de boli učeníci [shro-
maždení], boly zamknuté z bázne pred Židmi —
prišiel Ježiš a zastal *si* na prostriedok a povedal
im: Pokoj vám! 20 A keď to povedal, ukázal im
i ruky i svoj bok. A keď videli učeníci Pána, radovali
sa. 21 Vtedy im zase povedal Ježiš: Pokoj vám!
Ako mňa poslal Otec, tak i ja posielam vás. 22 A
keď to povedal, dýchnul *na nich* a povedal im:
Príjmite Ducha Svätého! 23 Ktorým *ľuďom* by
ste odpustili hriechy, tým sú odpustené; a ktorým
by ste zadržali, tým sú zadržané.

Tomáš.

24 Ale Tomáš, jeden z dvanástich, zvaný Didy-
mus, nebol s nimi, keď bol prišiel Ježiš. 25 A tí
druhí učeníci mu hovorili: Videli sme Pána. Ale
on im povedal: Ak neuvidím bodnutie hrebov na
jeho rukách a nepoložím svoj prst na *miesta*, bo-
dnuté *od* hrebov, a nepoložím ruku na jeho bok,
neuverím. 26 A po ôsmych dňoch boli jeho uče-

níci zase dnu a Tomáš s nimi. *Vtedy zase* prišiel
Ježiš pri zamknutých dverách a stal si na prostrie-
dok a povedal: Pokoj vám! 27 A potom povedal
Tomášovi: Daj sem svoj prst a pozri moje ruky a
daj svoju ruku a polož na môj bok a nebuď nave-
riaci, ale veriaci! 28 A Tomáš mu povedal: Môj
Pán a môj Bôh! 29 *A* Ježiš mu povedal: Tomáš,
uveril si, že si ma videl. Blahoslavení, ktorí nevi-
deli a uverili. 30 No, i mnoho iných divov učinil
Ježiš pred svojimi učeníkmi, ktoré nie sú napí-
sané v tejto knihe. 31 Ale toto je napísané, aby
ste verili, že Ježiš je Kristus, Syn Boží, aby ste
veriac mali život v jeho mene.

KAPITOLA 21.

Pán sa zjaví učeníkom pri rybolove.

Potom sa zase zjavil Ježiš učeníkom pri Tiberiad-
skom mori. A zjavil sa takto. 2 Šimon Peter i To-
máš, zvaný Didymus, boli spolu, i Natanael, z Kány
Galilejskej, i *synovia* Zebedeovi a ešte iní dvaja z
jeho učeníkov. 3 *A* Šimon Peter im povedal: Idem
ryby loviť. *A oni* mu povedali: Pôjdeme aj my s
tebou. *Tak* vyšli a vstúpili do lodi, ale v tú noc
nič nechytili. 4 A keď už bolo ráno, stál Ježiš na
brehu, ale učeníci nevedeli, že je to Ježiš. 5 Vtedy
im povedal Ježiš: Deti, či máte niečo na zajede-
nie? *A oni* mu povedali: Nemáme. 6 A on im po-
vedal: Zahoďte sieť na pravú stranu lodi a najdete.
Tak zahodili a už ju *aj* nevládali utiahnuť pre množ-
stvo rýb. 7 Vtedy povedal učeník, ktorého to mi-
loval Ježiš, Petrovi: To je Pán. A Šimon Peter,
ako počul, že je to Pán, opásal si svrchné rúcho,
lebo bol nahý a hodil sa do mora. 8 A tí druhí
učeníci prišli na člne, lebo neboli ďaleko od zemi,
ale tak asi dvesto lakťov, vlečúc sieť s rybami.

9 A jako vyšli na zem, videli *vatru so* žeravým
uhlím a rybu na ňom položenú, i chlieb. 10 *A* Je-
žiš im povedal: Doneste z rýb, ktoré ste teraz
ulovili. 11 Tu vyšiel Šimon Peter a *vy*tiahol sieť
na zem, plnú velikých rýb — stopäťdesiaťtri. A
hoc ich tak mnoho bolo, nepotrhala sa sieť. 12 *Po-*
tom im povedal Ježiš: Poďte, raňajkujte! A žiaden
z učeníkov sa ho neopovážil spýtať: Kto si ty? ve-
diac, že je to Pán. 13 A Ježiš prišiel a vzal chlieb
a dal im, a podobne *i* z tej ryby. 14 Toto sa už
po tretie bol zjavil Ježiš svojim učeníkom, odkedy
bol vstal z mrtvých.

Pán zkúša Petra. Pán o Jánovi.

15 A potom, keď sa naraňajkovali, povedal Je-
žiš Simovi Petrovi: Šimon, *synu* Jonášov, či ma
miluješ, viac ako títo? *A on* mu povedal: Áno,
Pane, Ty vieš, že Ťa mám rád. *A Ježiš* mu pove-
dal: Pas moje jahniatka! 16 *A* zase mu povedal
po druhé: Šimon, *synu* Jonášov, či ma miluješ?
On mu povedal: Áno, Pane, Ty vieš, že Ťa mám
rád. *Nato* mu povedal *Ježiš*: Pas moje ovečky!
17 *Potom* po tretie mu povedal: Šimon, *synu* Jo-
nášov, či ma máš rád? *Vtedy* sa zarmútil Peter, že
mu po tretie povedal: Či ma máš rád? A povedal
mu: Pane, Ty vieš všetko, Ty vieš, že Ťa mám rád.
A Ježiš mu povedal: Pas moje ovečky! 18 Ameň,
ameň ti hovorím, *že* keď si bol mladší, opasovával
si sa sám a chodieval si, kde si chcel; ale keď sa
zostarieš, vystreš ruky, a iný ťa opáše a povedie,
kam nechceš. 19 A to povedal narážajúc, akou
smrťou oslávi Boha. A keď to povedal, riekol mu:
Poď za mnou! 20 A Peter obrátiac sa videl uče-
níka, ktorého miloval Ježiš, že ide za ním, ktorý
sa to aj pri tej večeri bol privinul k jeho hrudi a

bol povedal: Pane, ktorý je to, ktorý Ťa zradí?
21 Tak keď toho videl Peter, povedal Ježišovi:
Pane, a tento čo? 22 A Ježiš mu povedal: Chcem-li,
aby zostal, dokiaľ neprídem, čo teba do toho? Ty
poď za mnou! 23 Vtedy sa rozniesloslovo medzi
bratmi *v tom smysle*, že ten učeník nezomre. Ale
Ježiš mu nepovedal, že nezomre, lež: Chcem-li,
aby zostal, dokiaľ neprídem, čo teba do toho? 24 A
to je ten učeník, ktorý svedčí o týchto veciach a
ktorý toto písal, a vieme, že jeho svedoctvo je
pravdivé. 25 No, jesto aj mnoho iného, čo činil
Ježiš, že keby sa to malo jednotlive vypísať, mám
za to, že ani ten svet by neobsiahnul kníh, ktoré
by sa popísaly. Ameň.